

Bye bye Boye.
Odenses bykonge,
Anker Boye,
abdicerer.

interview side 12

Konservative borgmestre støtter
mistillidsvotum til
Eva Kjer Hansen (V).

nyheder side 3

Robert Olsen har som leder af
Mændenes Hjem og Kofoeds
Skole sat et markant aftryk på
samfundets udkant.

netværk side 16

kommunen

politik fra rødderne mandag den 29. februar 2016 · nr. 05 · 59. årgang

Nyt by-samarbejde skal styrke den kommunale deleøkonomi

nyheder side 4-5

leder side 3

ILLUSTRATION: SIGNE BJERREGAARD

"En undskyldning vil være fint for mig"

Martina Nilsson oplevede 10 års
omsorgssvigt, før hun blev fjernet fra
hjemmet. I dag, 13 år senere, vil hun
forsøge at få den undskyldning,
kommunen aldrig gav hende.

nyheder side 10

FOTO: SØREN ENGELBRECHT

Kaos i blå blok

Efter en eksperthøring og et samråd om den aftalte landbrugspakke tirsdag besluttede De Konservative, at de ikke længere havde tillid til miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V). En mistillidserklæring, som statsminister Lars Løkke Rasmussen dog ikke ville acceptere - han har i stedet indkaldt partilederne fra Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og De Konservative til en række møder for at forsøge at løse det, han kalder en 'gordisk knude'. Ved redaktionens deadline torsdag sad Venstre fortsat med regeringsmagten, og Eva Kjer Hansen var fortsat miljø- og fødevareminister. Onsdag er der stillet et mistillidsvotum til ministeren i folketings-salen, som De Konservative samt partierne i rød blok alle har tænkt sig at stemme for.

Lars Løkke Rasmussen
@larsloekke

Har indkaldt lederne af de blå partier til møde i aften kl 21. Så må vi se om regeringen fortsat har flertal til at være regering... [#dkpol](#)

Landbrugspakke vedtaget

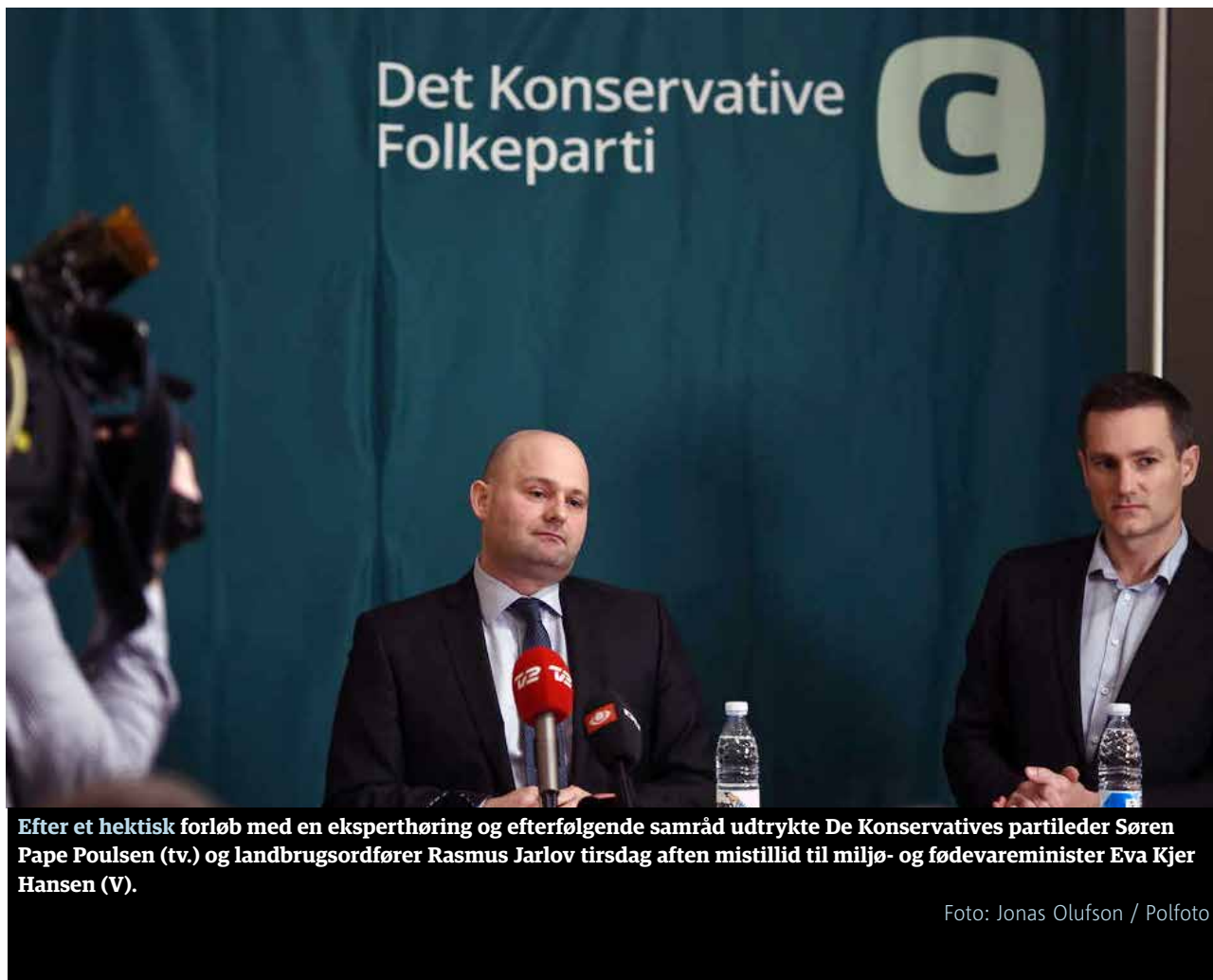
På trods af det politiske kaos i blå blok valgte De Konservative fortsat at bakke op om den aftalte landbrugspakke, som partierne også gik på valg på sammen sidste år. Den blev således vedtaget med 52 for og 49 imod i folketingsalen torsdag.

100 år med liste C

De Konservative fyldte forleden 100 år som parti. 'En sikker borgerlig stemme' lyder titlen på den bog, de har fået skrevet til lejligheden - og det kan de jo passende bevise i den kommende tid. Vælgerne svigter stadig partiet, der dog selv regner med at eksistere i hvert fald 18 år endnu, da de har lavet et visionsprogram frem mod 2034. Her vil Danmark i Liste C's verden være uden selskabsskat, man betaler en flad indkomstskat på 33 procent, og så udviser man mere civil ansvar og mere autoritetstro i militæret og på universitetet.

Udflytning for knap en milliard

Finansministeriet skønner, at den samlede regning for at rykke 3.981 statslige arbejdspladser rundt i landet løber op i 944 millioner kroner. På finansloven for 2016 havde man sat 400 millioner af til udflytningen, hvilket vil sige, at ministerierne selv skal finde de resterende penge ved at spare på deres budgetter. Den dyreste udflytning per medarbejder ser ud til at blive Jagt- og Skovbrugsmuseet, der skal rykkes fra Hørsholm til Djursland for 17,2 millioner kroner - der er tale om 13 medarbejdere.

Efter et hektisk forløb med en eksperthøring og efterfølgende samråd udtrykte De Konservatives partileder Søren Pape Poulsen (tv.) og landbrugsordfører Rasmus Jarlov tirsdag aften mistillid til miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V).

Foto: Jonas Olufson / Polfoto

'Amatøragtig' skattekontrol

Rigsrevisionen afleverede onsdag deres beretning om SKAT's kontrol med udbytteskatten, som det i efteråret forlød, der var blevet svindlet med for godt ni milliarder kroner. Beretningen førte til sønderlemmende kritik fra Statsrevisorerne, som kaldte SKAT's kontrol for helt utilstrækkelig og amatøragtig - særlig slemt er det, at SKAT faktisk blev advaret om svindlen med udbytteskat, men alligevel valgte at udbetale 3,2 milliarder kroner mere efterfølgende. Formanden for Statsrevisorerne, Peder Larsen (SF), kalder det den værste sag, han har set i sine 24 år på posten.

17

timer tog det, før statsminister Lars Løkke Rasmussen holdt pressemøde ovenpå sit famøse tweet om regeringskrisen tirsdag aften.

Ellemann vil ændre kommune-tilsyn

Rigsrevisionen afleverede onsdag også en beretning om Statsforvaltningens tilsyn med kommunerne, som viste store problemer med for lang sagsbehandlingstid, for dårlig prioritering af opgaverne og for ineffektiv anvendelse af ressourcerne. Statsrevisorerne udtalte der-

**På tredje sidder Vinden med sin Ejrnæs
De »Stamper« rundt og dør af stress
De roder rundt i sager i en pakke som - jo
lige inden jul skal kom'.
D'er vand og GMO og noget øko..
Og så gylle, mere gylle.
Med forskerne i lommen, de vil trylle. - Og
en, to, tre, er normen væk.**

Vers fra festsang til julefrokost i Miljø- og Fødevareministeriet, refereret af anonym embedsmand til Berlingske.
Melodi: På loftet sidder nissen.

med skarp kritik af Statsforvaltningens kommunale tilsyn, og social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) vil nu ændre loven for at rette op på forholdene.

Viborg med i Business Region Aarhus

Business Region Aarhus gik torsdag fra at være et samarbejde mellem 11 kommuner til at blive et samarbejde mellem 12. Viborg Kommune har fået ja af de 11 andre kommuners borgmestre til at blive en del af erhvervs-samarbejdet, der nu involverer knap en million indbyggere og 500.000 arbejdspladser, skriver dknyt. De 11 andre deltagende kommuner er Favrskov, Hedensted, Horsens, Norddjurs, Odder, Randers, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Syddjurs og selvfølgelig Aarhus.

Flere K-borgmestre bakker op om Pape

Vesthimmerlands borgmester ene med kritik af partitoppen - til gengæld masser af opbakning fra baglandet, der opfordrer til videre forhandling.

o gyllegate

Af Daniel Christensen
daniel@dknyt.dk

og Lærke Cecilie Lindegård
laerke@kommunen.dk

Foreløbig er Vesthimmerlands Knud Kristensen den eneste K-borgmester, der har været villig til at udtale en kritik af de konservative folketingsmedlemmers ageren i det, der ganske mundret er blevet til 'Gyllegate'.

Han holder sig til gengæld heller ikke tilbage og kalder det ifølge Landbrugsavisen 'dybt pinligt', hvis Søren Pape Poulsens mistillidsvotum ender med at vælte miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V).

Men den holdning er der tilsyneladende ikke mange K-borgmestre, der deler med ham. dknyt har kontaktet landets konservative borgmestre, og hos dem, der er vendt tilbage, er der klippefast tillid til partitoppen.

- Jeg kan som konservativ ikke gå ind for, at man ikke vil arbejde ud fra et ordentligt grundlag. Altså når syv eksperter i en høring enstemmigt siger, at de oplysninger, der er givet, ikke er i overensstemmelse med virkeligheden, og ministeren efter tre

forespørgsler i øvrigt ikke er interesseret i at rette sine fejl, så kan vi ikke have tillid til hende længere, siger Gert Jørgensen, der er borgmester i Sorø.

Bør forhandle videre

Han ser ingen problemer i, at De Konservative fortsat stemmer for at gennemføre den omstridte landbrugspakke. Han mener dog, at der bør forhandles om de detaljer, som eksperterne har kritiseret.

- Jeg er meget enig i, at vi skal have gennemført en landbrugspakke. Det er afgørende for erhvervslivet og for Danmark som helhed. Men det er vigtigt, at vi får de rigtige oplysninger, så vi i den forhandling, der forhåbentlig kommer til at foregå nu, ved, hvad der er tale om, siger han.

Også borgmester i Lyngby-Taarbæk Sofia Osmani mener, at der skal forhandles videre, mens hun i øvrigt bakker op om Søren Papes linje.

- Jeg synes, der er tale to forskellige ting. Det ene er et spørgsmål om, hvorvidt det er i orden for en minister at give vildledende oplysninger og ikke bagefter erkende, at man gør det. Det andet er et

Der er bred opbakning til Papes kurs overfor miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V) blandt landets K-borgmestre.

Foto: Miriam Dalsgaard / Polfoto

spørgsmål om selve pakken, og om hvorvidt man synes, den alt andet lige er den bedste mulighed, der er, siger hun.

Hun ønsker ikke at blande sig i, om det er muligt for Eva

Kjer Hansen at blive siddende som minister, eller hvordan det bedst tænkelige scenarie for De Konservative ser ud herfra.

- Det er op til folketingsgruppen at svare på det. Jeg

har fuld tillid til, at de håndterer det bedst muligt, siger hun.

Besind jer

Køge-borgmester Flemming Christensen vil ikke afvise, at Eva Kjer Hansen kan blive på sin post, men det vil i så fald kræve en voldsom kursændring fra hendes side. Han mener, at hun ikke har gjort nok for at få sikret, at der har været ordentlig kommunikation mellem hende selv og partilederne i blå blok.

- Nogen gange skal man gå en lille omvej for at få alle med, og der føler jeg nok, at vores minister har svigtet.

Hun har ikke villet stille op og tage den ekstra tur. Ministeren og Lars Løkke og Søren Pape og Rasmus Jarlov kunne eksempelvis være gået i enrum og have fundet ud af, hvad der var op og ned. Hvad der mangler svar på. Og hvad der skal til for at komme i mål. Sådan en øvelse synes jeg de skulle have foretaget, og det synes jeg godt ministeren kunne have stillet op til, siger Flemming Christensen og fortsætter:

- Nu er vi, hvor vi er. Det bedste, der kan ske herfra, vil være, at alle besinder sig, og at de fire mennesker får sat sig ned om et bord og får talt det her igennem. Og så kommer videre. Det vil være det allerbedste, og det håber jeg stadig på. Hvis ikke de får taget den snak, så kan jeg ikke se, at der er nogen vej tilbage for ministeren, for man kan jo ikke løbe baglæns. Hvis ikke der bliver forsøgt med helt andre midler, så må det være sådan, at ministeren ikke kan fortsætte.

Overfor TV 2 har også borgmester i Hørsholm Morten Slotved og Søren Papes afløser i Viborg Torsten Nielsen udtrykt støtte til partitoppens håndtering af 'Gyllegate'.

Dorte Meldgaard, borgmester i Hillerød, skriver til dknyt, at hun ikke har lyst til at kommentere sagen. Det har ikke været muligt at komme igennem til Michael Ziegler, Høje-Taastrup, Jørgen Glenthøj, Frederiksberg, Hans Toft, Gentofte, og Henrik Rasmussen, Vallensbæk.

leder

Ingen kender deleøkonomien

Den sparer på de offentlige ressourcer, borgerne bliver engagerede i frivillighed, der er penge at tjene for virksomhederne, og den gør livet lettere for både borgere og kommuner, når den kommer op at køre.

Argumenterne for deleøkonomi er mange, men "når jyder og forstadskøbenhavnere deler, er det bare sort arbejde". Sådan kunne man i august læse i Berlingskes satireklumme Groft Sagt.

Det er nu nok ikke sort arbejde at dele en avis over hækken, ligesom det er svært at karakterisere det at give sin nabo et lift som sort arbejde. Men sat på spidsen så er der masser af sort arbejde på de digitale platforme, som kalder sig deleøkonomiske.

Skal en borger for eksempel have fikset et komfur, ville hun tidligere ringe til elektriker. Nu slår hun opgaven op hos aHandy-Hand, og vupti står en elektriker til halv pris på spring. Om han indberetter sin indtjening, har hun ingen mulighed for at vide.

Teknologi eller taxaer

Konceptet deleøkonomi er endnu så nyt, at ingen rigtigt kan definere det. Meget få har i hvert fald forsøgt.

I denne avis skriver Jesper Bove-Nielsen, at der er tale om en knap ressource, som bliver mere tilgængelig. Men det er jo ikke, fordi der

"Inden man overhovedet kan komme til at lovgive og forbyde, er man nødt til at finde ud af, hvilke slanger der er i det deleøkonomiske Paradis."

er mangel på taxaer. Nu er der bare flere af dem. Nogle af dem er forsikrede og har en chauffør med ren straffeattest, mens andre er billigere, lidt mindre sikre, og så er det op til chaufføren selv, om vedkommende lige får indberettet til SKAT. Den ene slags er almindelige taxaer, den anden slags kaldes Uber og bliver nogle gange kaldt deleøkonomi.

Men kun nogle gange.

Så deleøkonomi er altså noget, men hvad er endnu ikke defineret, og det gør det endnu sværere for lovgiverne at bestemme, hvordan vi sikrer, at deleøkonomien har så frie tøjler som muligt, uden at den ødelægger det samfund, vi allerede har.

Erhvervs- og Vækstministeriet har bebudet, at der i løbet af foråret kommer en strategi for, hvordan vi skal håndtere deleøkonomiske tiltag i Danmark. Men inden man overhovedet kan komme til at lovgive og forbyde, er man nødt til at finde ud af, hvilke slanger der er i det deleøkonomiske Paradis.

Og det kræver altså, at deleøkonomien først sættes så fri, at det er muligt at undersøge den. Der skal svares på spørgsmål som: Hvad betyder deleøkonomien for den danske model? Hvor kan deleøkonomien gavne kommunerne, og hvor kan den skade dem?

Strategi på vej

Det korte svar på alle disse spørgsmål er, at der er masser af potentiale i deleøkonomien.

Hvis bare én bil går fra at være en enkeltpersons ejendom til at være en delebil, viser undersøgelser, at den kan fjerne 12 fra gaden.

Når borgerne har adgang til de ydelser, de har brug for på en let måde, behøver de jo ikke at eje. Vi har set det i København, hvor delebilen Drive Now har taget markedet med storm. Elbilerne fra Drive Now passer perfekt ind i kommunens strategi om at være en grøn kommune: Ikke alene kører de på el - de sørger også for, at der kommer 12 færre biler på markedet for hver enkelt bil.

Flere kommuner er gået sammen med Dansk

Arkitektur Center for at undersøge, hvad deleøkonomi kan gøre for det offentlige Danmark. I løbet af det kommende år skal de skubbe blidt til borgerne for at få dem til at dele mere.

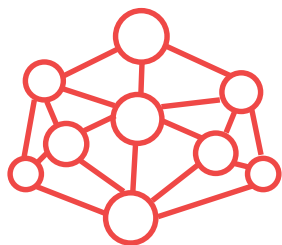
Om ideen fænger, vil tiden vise, men danskerne har en stærk tradition for at dele gennem andelsbevægelsen. Det gør, at vi uden tvivl er et bedre marked for deleøkonomi end mange andre lande. Det ser man blandt andet på Airbnb, hvor København trods sin ringe størrelse ligger på topti over byer med flest udlejningslejligheder.

Derfor kan det også undre, at det først er nu, der kommer en strategi på området.

Briterne lavede allerede en national strategi for at blive en mere dele-venlig nation sidste år. Som en del af planen har de udnævnt to byer som pilot-delebyprojekter. Her skal det undersøges, hvad deleøkonomien kan gøre for den offentlige og private transport, de fælles offentlige rum og social- og sundhedsområdet.

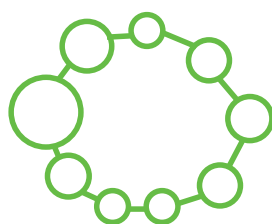
Endnu ved kun meget få, hvor den danske strategi ender med at føre os hen, men man må håbe, at den som minimum gør det på et så oplyst grundlag som muligt.

- Redaktionen

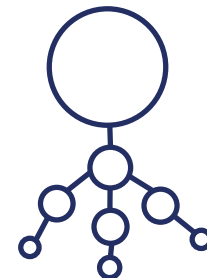
Rød økonomi

Det røde segment deler for at give alle lige muligheder og adgang til alting. De deler for at skabe en planøkonomi udenom staten. Tre eksempler på rød deleøkonomi: Eat With, Fødevarerefællesskaberne, Ta' Det

Grøn økonomi

Bæredygtighed og grøn økonomi er de to buzzwords, der får det grønne segment til at dele. Deres hovedargument for at dele er, at det kræver tre jordkloder at understøtte det forbrug, mennesker har i dag. De deler for at sikre, at vi ikke overforbruger jordens ressourcer. Tre eksempler på grøn deleøkonomi: RedMaden, ReSecond, Trunkbird

Blå økonomi

Det frie marked, hvor man kan tjene gode penge på at skabe muligheder for, at andre deler, hører hjemme i det blå segment. De, som hører til i det blå segment, deler, fordi de selv kan spare eller tjene penge. Tre eksempler på blå deleøkonomi: Uber, Airbnb, 123udlejning

Nye deleinitiativer indtager

En række danske kommuner er gået sammen om projektet Deleby, der skal undersøge, hvordan kommuner kan udnytte deleøkonomien til at skabe løsninger på både nutidige og fremtidige udfordringer for kommuner og byer.

o bæredygtighed

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Der er så dejligt ude på landet. Gyllen lugter af penge, mejetærskerne høster i sommervarmen og kyllingerne hakker i lidt affald. Det gør de i hvert fald i Lejre Kommune, hvor en kyllingefarm leverer æg og høns til en af Københavns restauranter, mens de tager affaldet med retur for at have noget at fodre dyrene med.

Cirkulær økonomi - eller deleøkonomi - kalder de det i Lejre, og selvom kommunen allerede har mange eksempler på økologisk bæredygtige projekter, tager de nu skridtet videre for at få borgere og virksomheder til at dele mere med hinanden.

- Fællesskaber og frivillighed står i forvejen meget stærkt i Lejre, som helt tilbage fra ældre tid har været hjemsted for kollektiver. Vi har for eksempel også fire af de største mælkeproducenter herude, som i mange år har delt maskinredskaber, så de på den måde allesammen har adgang til de nyeste og bedste maskiner, siger tovholderen på Lejres indsats i projekt Deleby, Tina Unger.

Det er altså langt fra noget nyt, at man i Lejre Kommune deler med hinanden. I en årække har kommunen satset på økologi.

- Senest i kommunens nye udviklingsstrategi ligger det her med at dele som et centralt greb. Det her er en måde at styrke det, vi gør. Og så synes vi også som kommune, vi

har et ansvar i forhold til at inspirere andre. Jeg tror på, at alt det her med deleøkonomi er rigtig vigtigt i forhold til at være medskaber af en bæredygtig udvikling. Vi skal bruge vores ressourcer smartere, end vi gør i dag, fortæller Tina Unger.

Nu og for fremtiden

Derfor er Lejre Kommune gået med i et nyt projekt, som Dansk Arkitektur Center står bag, kaldet Projekt Deleby. Her skal det undersøges, hvad deleøkonomi egentlig er for en størrelse, og det skal udforskes, hvilket potentiale der er i deleøkonomi for de danske byer og samfundet som sådan, fortæller produktionsdirektør hos Dansk Arkitektur Center Ricky Raaholt: - Vi håber med projektet at

"Jeg tror på, at alt det her med deleøkonomi er rigtig vigtigt i forhold til at være medskaber af en bæredygtig udvikling. Vi skal bruge vores ressourcer smartere, end vi gør i dag."

Tina Unger, tovholder på Lejres indsats i Projekt Deleby

Deleøkonomien understøtter fire forskellige økonomiske systemer. Samtidig tiltrækker det også folk af fire forskellige grunde. Kommunen giver her et overblik.

Sort økonomi

Sort økonomi har altid eksisteret som et parallelt økonomisk system. Deleøkonomien giver nogle platforme, som gør det nemmere at udføre sort arbejde. Tre eksempler på sort deleøkonomi: aHandyHand, Den Lille Tjeneste, Jobbi

kommunerne

bidrage til, at der bliver skabt eksempelprojekter indenfor projektets fokusområder, der bruger deleøkonomisk tænkning til at skabe løsninger på nutidige og fremtidige udfordringer for kommuner og byer. Ricky Raaholt forklarer, at de projekter, der skal tjene som eksempler i projektet, kan være socialøkonomiske eller kommercielle: - Det er samtidig målet, at vi som land bliver klogere på, hvad vi kan bruge deleøkonomi til - både som borgere og beslutningstagere. Hvilke muligheder der er, og hvilke udfordringer det giver i forhold til lovgivning, rammevilkår, arbejdsmarkedsvilkår, social sammenhængskraft og så videre, siger han. Men at Lejre har sat fokus på deleøkonomi, betyder ik-

ke nødvendigvis, at borgerne nu kan låne kommunens computere, biler og boremaskiner. - Administrationen skal jo ikke til at skubbe projekter i gang. Vi sætter os i facilitatorrollen og ser nærmere på, hvordan projekter lettere kan dele. Vi skal fortælle, hvilke gode delehistorier der er i Lejre og som kan inspirere borgerne og virksomhederne, og så skal vi bringe folk sammen. Når borgerne hører om gode ideer og samtidig bringes sammen, så tror vi, at vi får langt flere eksempler på deleøkonomi i kommunen, siger Tina Unger fra Lejre Kommune. Hun håber, at den ekstra indsats vil bære frugt, ved at nye projekter opstår og gamle projekter begynder at dele,

når de bliver inspireret af de eksempler på deleøkonomi, der allerede findes i kommunen. Kommunens nye fokus behøver heller ikke at betyde, at alle borgere nu død og pine skal dele. - Vi vil undersøge, hvordan det kan lade sig gøre for dem, som det her giver mening for. Der ligger helt sikkert uudnyttede potentialer i dette. Men der er jo ingen grund til at bruge en masse krudt på at overbevise folk om noget. Så lad os hellere få nogle gode eksempler på plads, siger Tina Unger. ○

Som at forbyde internettet

Kommunerne er et oplagt sted for deleøkonomien at blomstre. De er nemlig allerede skabt, for at vi kan dele med hinanden. Men hvis det skal kunne lade sig gøre, skal der ryddes ud i reglerne, lyder det fra en ekspert i deleøkonomi.

regeljungle

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Både i det offentlige og i iværksætterbranchen er deleøkonomien det nye sort. Der bliver talt meget om deleøkonomi. Nogle kalder det en økonomisk revolution, som skal redde os fra vores eget overforbrug. Andre mere tilbageholdende taler om gammel vin på nye flasker og sammenligner deleøkonomien med andelsbevægelsen; vi har jo altid delt.

Avisen over hækken, internettet, værktøj naboer imellem. Danskerne har altid delt. Men det nye ved deleøkonomien, som den ser ud i dag, er det digitale element, lyder det fra Jesper Bove-Nielsen, der har skrevet bogen Den nye deleøkonomi - digitale strategier i adgangs-samfundet. - Når noget bliver digitalt, ændrer det karakter. BMW's delebiler, Drive Now, har for eksempel smart keys, og så kan folk leje en bil med det samme gennem mobiltelefonen. Det her er en anden model for deling, end andelsbevægelsen var. Vejene er jo også delt af os allesammen. Vi ejer dem sammen, men når delingen bliver digital, forandrer det forudsætningerne for at dele, lyder det fra Jesper Bove-Nielsen.

Udlej borgernes huse

Ifølge Jesper Bove-Nielsen er kommunerne et oplagt sted at sætte ind med deleøkonomi for at sikre en mere bæredygtig fremtid:

- Det interessante ved kommunerne er jo, at de netop er sat i verden for at

dele ting for os. Alle de ting, som vi ejer tilsammen: veje, skoler, parker, ældrepleje. Det interessante i kommunerne er derfor også, at med deleøkonomien kommer der nye måder, man kan dele de her ting med hinanden.

Og det kan ikke kun ske ved at kommunen fremskaffer fysiske ting til borgerne, men også ved at det kan skabe vækst, forklarer Jesper Bove-Nielsen.

- Der er masser af statistik, der viser, at dem, der bruger Airbnb, typisk overnatter dobbelt så lang tid som hotelovernattere. De bruger deres penge lokalt og bor udenfor bycentret, og de bruger dobbelt så mange penge. Så en smart borgmester opfordrer selvfølgelig sine borgere til at udleje deres huse, så byerne kan få turister. For den type, der så kommer til byen gennem privatudlejning, bruger flere penge, og de bruger dem lokalt. Det er simpelthen penge direkte ned i kommunkassen.

Ryd ud i lovgivningen

Selvom deleøkonomien kan rigtig meget, er der uden tvivl slanger i Paradis. Men de slanger kan ikke jages ud af busken, før vi har undersøgt, hvad det egentlig er, deleøkonomien kan, og så længe vi har en lang række rigide regler, som er til hinder for deleøkonomien, kan vi ikke lære den at kende, mener Jesper Bove-Nielsen:

- Vi skal have luget ud i de regler, vi har, for at vi kan bruge deleøkonomien ordentligt. Er det for eksempel den mest smarte måde at få bragt mad ud til de ældre, at det produceres i storkøkkener og skal køres langt ud i kommunerne, eller at en nabo laver en ekstra portion og får nogle penge for det? Naboer må i hvert fald ikke for politikere, fordi hun ikke har en smiley-ordning.

- Det er ikke sådan, at den mad, vi giver til ældre, er noget, nogen som helst er sær-

"Det interessante ved kommunerne er jo, at de netop er sat i verden for at dele ting for os. Alle de ting, som vi ejer tilsammen: veje, skoler, parker, ældrepleje. Det interessante i kommunerne er derfor også, at med deleøkonomien kommer der nye måder, man kan dele de her ting med hinanden."

Jesper Bove-Nielsen, ekspert i deleøkonomi

lig imponeret over. Der er jo ingen politikere, der selv vil spise den.

Løsningen med naboen, vurderer Jesper Bove-Nielsen samtidig vil være mere rentabel for samfundet end storkøkkener, og derfor mener han også, at vi som samfund bør se på mulighederne indenfor deleøkonomi og derefter justere lovgivningen efter det.

- Loven er jo lavet sådan, at vi kan lave om på den. Så vi må se på, hvad vi vil og ikke vil acceptere. Men lige nu har politikerne en dårlig forståelse af, hvad deleøkonomi er og kan. Mange vil gerne forbyde elementer i deleøkonomien, men før vi ser på, hvad vi skal forbyde, skal vi da først se på, hvad vi skal lave om, så vi kan få et mere sammenhængende og mere bæredygtigt samfund. ○

Deleby

Deleby er et partnerskab mellem Realdania, Grøn Omstillingsfond og Dansk Arkitektur Center.

Lejre, Slagelse, Middelfart, Frederikssund og Nyborg er som de første kommuner gået med som deltagere og bidragsydere i projektet.

En række virksomheder, iværksættere og konsulenter, der arbejder med forretningsudvikling og deleøkonomi, bliver involveret i projektet - både nationalt og i de deltagende kommuner.

Kommunen er mediepartner i Deleby. Følg udviklingen af deleøkonomi i kommunerne på www.delebyer.dk.

Helt grotesk kaldte partileder Søren Pape Poulsen (K) miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansens (V) behandling af 'Gyllegate'.

Foto: Finn Frandsen / Polfoto

Regering i krise på 'lille politik'

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Mistillid. Regeringskrise. En gordisk knude. Teknikaliteter. Christiansborg er kastet ud i et politisk kaos, efter at endnu en møgsag om en minister og hendes brug af embedsværket havde sat først Eva Kjer Hansens og senere hele Venstre-regeringens politiske liv på spil.

De politiske konsekvenser var ved redaktionens deadline torsdag fortsat uklare, men sagsforløbet spiller direkte ind i debatten om rollefordelingen mellem ministre, embedsmænd, Folketinget og offentligheden i dansk politik. Politikere og embedsmænd må spørge sig selv: Hvorfor skete det nu igen? Er vi da slet ikke blevet klogere?

- Vi har været igennem et længere forløb, lød det gentagne gange fra den konservative landbrugsordfører Rasmus Jarlov, som sammen med sin partileder Søren Pape Poulsen og klimaordfører Mette Abildgaard tirsdag aften udtrykte mistillid til miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen.

De ville ikke finde sig i at skulle igennem den ene avisforside efter den anden, en ekspert-høring og et samråd, uden at ministeren på noget tidspunkt havde indrømmet, at tallene ikke var i orden. Mistilliden opstod altså på baggrund af en alt for lukket fejlkultur og manglende erkendelse af at have taget fejl. Usikkerheden om landbrugspakken startede som den 'lille politik', der blev beskrevet i Bo Smith-udvalgets rapport i efteråret, og den blev som så ofte før forsøgt tyssed ned fremfor håndteret.

Ingen erkendelse

Dagen efter, at Rasmus Jarlov første gang hav-

de fortalt om sin utilfredshed med Eva Kjer Hansens arbejde - på daværende tidspunkt, fordi hun lod sig påvirke for meget af Bæredygtigt Landbrug - holdt DJØF deres årlige forvaltningskonference, hvor netop håndteringen af politiske sager var på dagsordenen.

- Billedet af, at man ikke har fremlagt hele historien fra start, så den skal graves frem løbende, er den største fejl, man kan begå, sagde DF's formand Kristian Thulesen Dahl til konferencen - noget, der virkede til at være bred enighed om blandt deltagerne.

To dage efter rullede 'Gyllegate', da flere forskere i Berlingske kritiserede ministeriets regnemetoder. Mandag blev De Konservative og Dansk Folkeparti inviteret til et lukket møde med embedsmændene i Miljø- og Fødevareministeriet - Eva Kjer Hansen var i Bruxelles - og efter mødet havde de to partier fortsat hver deres forklaring på, hvordan landet lå. Hver dag vinterferien igennem kom der så en ny vinkel på historien om, at tingene ikke var, som de så ud til, med landbrugspakken. Hver dag med den samme forklaring fra ministeren om, at det ikke passede. Søndag blev der holdt møde mellem de blå partier, stadig uden afklaring, og tirsdag kom så den famøse høring og det efterfølgende samråd.

- Nu giver jeg ministeren en sidste chance for at erkende, at de tal, der er blevet lagt frem, og som skulle beskrive udviklingen i kvælstofudledningen i Danmark i de kommende år, ikke har været retvisende, sagde Rasmus Jarlov i samrådet, hvortil Eva Kjer Hansen svarede:

- Jeg skal sige, at jeg har lagt tallene frem. Jeg mener, de er retvisende; jeg har hørt forskerne kritisere den måde, vi har puljet på med 2013, 2014 og 2015. Og der noterer jeg, at forskerne

"De gange, der har været begået fejl i min forvaltning, har jeg slet ikke fået lov til at tænke over, hvad der skulle lægges frem for økonomiudvalget. Embedsmændene har allerede lagt det hele frem, inden jeg er blevet orienteret, for de står til ansvar for hele borgerrepræsentationen."

Frank Jensen (S), overborgmester

er uenige i den måde, vi har gjort det på. Det ændrer ikke ved, at det har været nøje forklaret, hvorfor vi har truffet det politiske valg.

Er der et alternativ?

Under hele sagsforløbet har embedsmændene på intet tidspunkt skulle stå på mål for de tal, de selv havde leveret. Var de politisk motive-rede, som Eva Kjer Hansen sagde i samrådet? Var de under politisk pres? Det er klart, at man ikke i fuld offentlighed går ud og skyder på chefen, men i stedet skete der det, at anonyme kilder i Berlingske og Information fortalte om arbejdet i kulissen.

Hvad var der sket, hvis embedsmændene fra start havde skullet forklare offentligheden om det faglige belæg bag tallene i landbrugspakken? Var det blevet klart, at der var tale om et optimistisk skøn, og at det var en fejl at pulje tre år sammen til ét? Var sagen blevet hurtigt afsluttet? Var landbrugspakken stadig blevet stemt igennem? Var der fortsat tillid til Eva Kjer Hansen? Var regeringskrisen undgået?

Københavns overborgmester Frank Jensen (S), som også var medlem af Bo Smith-udvalget, fortalte på forvaltningskonferencen, at Slotsholmen ifølge ham burde lade sig inspirere af de kommunale embedsmænd, når det kom til fejlhåndtering.

- De gange, der har været begået fejl i min forvaltning, har jeg slet ikke fået lov til at tænke over, hvad der skulle lægges frem for økonomiudvalget. Embedsmændene har allerede lagt det hele frem, inden jeg er blevet orienteret, for de står til ansvar for hele borgerrepræsentationen, fortalte han.

Om den tilgang kunne have forhindret Gyllegate, er for sent at sige nu.

En regering uden kommunikationskraft

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Der udspillede sig mange bizarre situationer tirsdag aften, da De Konservative fyrede Eva Kjer Hansen. Men en af de mest besynderlige var, at landets statsminister på de sociale medier truer med, at regeringen vil gå af, men da så alle landets medier selvfølgelig løber op i Statsministeriet for at dække denne skelsættende begivenhed, vælger han et par timer efter tavs at forsvinde ad bagtrappen.

Udover, at det viser, at de sociale medier åbenlyst har overhalet de traditionelle medier, når det gælder politikernes foretrukne kommunikationskanaler, understreger det også tykt de enorme kommunikationsproblemer, som regeringen har været ramt af fra dag ét.

For Løkkes krisekommunikation i forbindelse med balladen om Eva Kjers firing må gå over i historien som piv-ringe. En ting er selve balladen om landbrugspakken, men Løkkes kommunikation får rykket sagen flere niveauer op. Og understreger endnu engang, hvordan Venstre-regeringen gang på gang formår at forvandle deres problemer til dobbeltkriser. De står med et problem, der udløser en krise, hvorefter deres håndtering af krisen udløser en krise, der er endnu større.

En sjusket omgang

Venstre-regeringen kan ellers ikke beskyldes for at ligge på den lade side eller for politisk fedtspil. Lige siden de overtog regeringskontorerne, er de nærmest ugentlig kommet med markante politiske reformer, pakker, forslag og signaler, som har haft kraftig

politisk kant. Faktisk har flere af ministrene sat sig så ideologisk hårdt i stolen, at deres embedsværk er begyndt at tage en noget usædvanlig disciplin i brug i deres verden: at pippe fornærmet i medierne!

Men lige så travl og stålsat regeringen har været i forhold til at vælte politik udover rampen, lige så dårlige har de været til at kommunikere om deres politiske arbejde. Regeringens kommunikation har været en underlig sjusket omgang. Mange af de politiske lanceringer er blevet overskygget af interne skændier i blå blok, lækager fra møder, uklarheder om fakta og ministre, der er kommet med underlige og bombastiske meldinger.

Tænk bare på det grimme efterspil om finansloven, smykkebogen, der blev "misforstået", indførelsen af grænsekontrollen, der udstillede regeringstoppens uenighed, meldingen om de "kornfede uddannelser", der fik alle til at se rødt, flygtningekrisen, hvor centrale ministre legede gemmeleg, mens statsministeren festede på en restauration på Frederiksberg, Carl Holst-farcen og senest den voldsomme ballade om landbrugspakken og firingen af Eva Kjer.

Kommunikationsoprustning uden effekt

Regeringens manglende kommunikative evner er noget overraskende særlig set i forhold til det skudsmål, Løkke & Co. fik i starten af deres regeringsperiode. Her blev der talt om, at det godt kunne være, at det var en smal mindretalsregering, men den vil slippe for alt det bøv, den tidligere regering var ramt af. Regeringen understøttede selv denne fortælling med, at der intet kom ud i medierne om navnene på det nye ministerhold, hvilket understregede, at det var nye tider i forhold til den forrige regering.

Der blev også talt om, at der var mange erfarne ministre på holdet, at Løkke var Borgens

bedste politiske håndværker, der kunne sit kram. Statsministeren oprettede da også som noget helt nyt en central kommunikationsenhed, som blev placeret i hans eget ministerium, så Statsministeriet kunne få en stærkere og mere koordinerende rolle i regeringens kommunikation.

Men indtil videre har regeringen kommunikationsmæssigt været en fuser, som hverken har formået at markedsføre deres politiske udspil, brande det nye ministerhold positivt eller fremstå proaktivt på de politiske dagsordner.

Store ministerier

Der er mange årsager til regeringens kommunikationsproblemer. Lars Løkkes beslutning om at skære i antallet af ministerier har medført nogle store ressortområder, som ser ud til at ville opsuge mange af de politikere, der ellers skulle tegne butikken udadtil. Søren Pind, der kommunikerede bagdelen ud af bukserne sidste gang, Venstre var ved magten og han var udviklingsminister, er forholdsvis usynlig som justitsminister. Efter at han har fået et 'voksenministerium', virker det ikke, som om han har overskud til at gøre så meget ud af kommunikationen.

Det samme gælder for Kristian Jensen, som har fået hænderne fulde i det store udenrigsministerium med mange rejsedage kombineret med, at han sidder i regeringens magtfulde koordinationsudvalg. Også andre af de talentfulde politikere fra mellemgruppen i Venstre virker til at have nok at gøre med at passe de daglige ministerforpligtelser. Typer som Karsten Lauritzen, Ellen Trane Nørby og Sophie Løhde, som ellers tidligere har fyldt meget på den politiske scene, er forholdsvis usynlige.

De erfarne virker uengagerede

En anden væsentlig årsag til regeringens halvtende kommunikation skal findes i, at en ræk-

"Hovedansvaret for Venstre-regeringens miserable kommunikation er Lars Løkkes. Det er ham, der sætter holdet, ham, der lægger strategien, ham, der skal pumpe energi i sine folk."

ke af de erfarne folk på Løkkes ministerhold virker til at være fuldstændig uinteresserede i kontakten med vælgerne. Ministre som Lars Christian Lilleholt, Hans Christian Schmidt, Bertel Haarder, Claus Hjort, Peter Christensen og Jørgen Neergaard Larsen gør sig ikke de store anstrengelser for at kommunikere.

De er på ingen måder proaktive overfor medierne, og når de så endelig er på, virker det, som om de hellere ville være blevet siddende ved deres skrivebord i ministeriet. Det må være skuffende for statsministeren at se, at den store gruppe af erfarne ministre trækker så lidt, når det handler om at styrke regeringens samlede brand.

Men hovedansvaret for Venstre-regeringens miserable kommunikation er Lars Løkkes. Det er ham, der sætter holdet, ham, der lægger strategien, ham, der skal pumpe energi i sine folk, og det er ham, der har skabt en kæmpe regeringskrise på baggrund af en personsag. ●

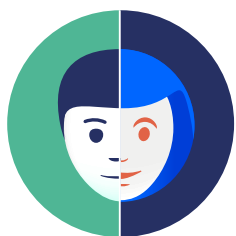
» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Delebyer.dk

– din indgang til deleøkonomi i det offentlige

På **kommunen** mener vi, at deleøkonomien kommer til at ændre vores verden lige så radikalt, som internettet gjorde det i 1990'erne. Derfor lancerer vi nu **delebyer.dk**, hvor kommuner og borgere kan få nyheder om den seneste udvikling og de største tendenser indenfor deleøkonomi.

Skriv dig op i dag til vores gratis ugentlige nyhedsbrev på www.delebyer.dk, hvor du også kan oprette en profil og knytte kontakt til andre interesserede og give din mening til kende.

Mød andre med interesse i deleøkonomi

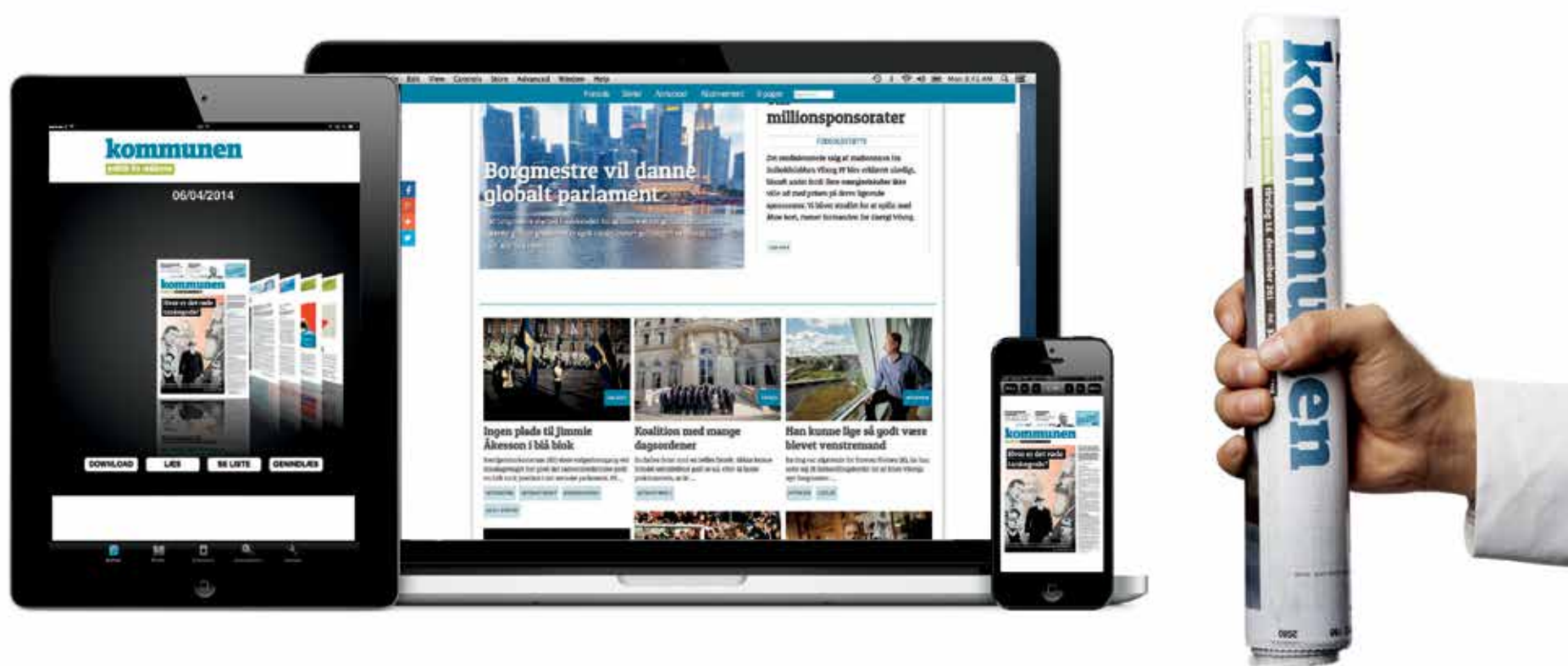
Kommenter andre brugeres ideer og tilføj dine egne

Følg udviklingen med det gratis nyhedsbrev

Net, app, papir

Læs om den seneste udvikling i og omkring de danske kommuner krydret med internationale perspektiver og debatskabende opinion. *Kommunen* fås som avis og app foruden i en netudgave, som opdateres ugentlig. Bestil avisen – ring 333460 60 eller send en mail til adm@kommunen.dk, og vi tager kontakt til dig.

kommunen

politik fra rødderne

Et fuldt avisabonnement koster 2.575 kroner per år (avisen er momsfrigivet), indeholder 30 udgivelser årlig, fuld adgang til ugentlig opdateret nyhedsside med tilhørende artikeldatabase og gratis app.

Download avisen som app: Find den på Apple App Store eller scan qr-koden her på siden. Appen er gratis, men avisen kan kun downloades med et avisabonnement. Har du ikke et abonnement, kan du dog stadigvæk downloade en enkelt udgave gratis.

Der mangler respekt for en tredje identitet som multikulturel dansker

På trods af mere end tredive års kontinuerlig indvandring med en lang række kulturelle og menneskelige udvekslinger til følge fastholder vi hinanden i et bestemt skisma, der ikke alene deler os op i rigtige og mindre rigtige borgere. På sigt udelukker det også en stor flok medborgere fra nogensinde at føle sig tilpas i det, man kunne kalde for en tredje national identitet, som resten af samfundet og den politiske elite endnu mangler at forstå, respektere og mest af alt acceptere.

Det giver ikke megen mening. Heller ikke i dag.

Vores nationale identitet er vores uforvarende værn mod verdens utallige sanse- og kulturindtryk. Vores nationale identitet er noget, vi søger tilbage til, finder svar, trøst og sikkerhed i. Vores danske nationale identitet er bedre end de andres, udelukkende fordi vi ikke kender til andet, og så må alt andet alt andet lige være dårligere.

Men mange børn og unge fra min generation vokser op uden nødvendigvis at være rodfæstet i den ene definitive kultur eller den anden. I bedste fald er de splittet som i lyskesmertende spagat med et ben i hver lejr med konstant tvivl om, hvilket et af dem man skal lægge vægten på. Fremmedgørelse på hjemme- og udebane. Men det betyder ikke meget, når man lærer at skifte vægten på de rigtige tidspunkter. Kunsten at håndtere et dobbelt tilhørsforhold. Det passer faktisk perfekt til den dualitet, der i forvejen hersker i miljøet. Det miljø, hvor disse udvekslinger finder sted på både godt og ondt. Det miljø, du ikke troede fandtes, fordi du har valgt at bo blandt dem, der ligner dig selv og ikke gør dig bange.

Multikulturelt mikrokosmos

I et multikulturelt miljø som det, jeg er vokset op i, er der blevet talt et andet sprog derhjemme end i skolen og på institutionerne. Der er blevet udvekslet mere slang og indforstået lingo på gaden, end der er blevet terpet Pontoppidan'ske termer i karnappen derhjemme.

Disse unge mennesker er i sandhed de genuine kulturrelativister. Men i modsætning til de stigmatiserede kulturrelativister på kystbansens venstrefløj, som borgerskabet klandrer for alverdens ulykker og indimellem decideret landsforræderi, så er denne nye identitetsgruppe defineret ved selv at have oplevet begge eller flere kulturer på nærmeste hold gennem deres liv og opvækst.

Min opvækst foregik i et multikulturelt mikrokosmos mellem kulturkristne og bedetæpper. Med havregryn til morgenmad og arabiske pandekager efter solen var gået ned under ramadanen. Jeg kender ikke meget til Grundtvig, men jeg kan bede dig om at kneppe din mor på somali. Jeg har aldrig set Matador, men jeg var fascineret hvert år af live-billeder på MBC fra ramadan-seancer i Mekka.

"Jeg kender ikke meget til Grundtvig, men jeg kan bede dig om at kneppe din mor på somali. Jeg har aldrig set Matador, men jeg var fascineret hvert år af live-billeder på MBC fra ramadan-seancer i Mekka."

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

leder på MBC fra ramadan-seancer i Mekka.

Når jeg ransager mig selv efter min stolthed som dansker, reducerer det sig til håbet om, at vi kan vinde en fodboldlandskamp et par gange om året. Beklager, men jeg kan ikke føle andet. I så fald skal jeg trække mig selv ud i en endnu større konstruktion end det, som nationalstolthed i sig selv mere eller mindre udelukkende består af.

Jeg er dermed muligvis det nationalkonserverative Danmarks værste mareridt. Jeg passer ingenlunde ind i det nuværende borgerskisma

- og jeg er endda lige så bleg, som folk er flest på disse frikadelleforherligende kanter.

Jeg er overbevist om, at jeg ikke er alene. I løbet af mine ganske få foredrag forskellige steder i landet, fra Vollsrose til Realdaniahuset, møder jeg denne undren og efterspørgsel om accept af den tredje identitet som dansker, som jeg med denne skrivelse hermed fremkommer med på vegne af dem, som måske ikke lige får taletid eller spaltepads.

Det er på vegne af dem med forældre fra forskellige baggrunde, som ikke kan blive hele,

Af Morten Pape

Dansk roman- og manuskriptforfatter. I 2015 udgav han den selvbiografiske debutroman *Planen* om sin opvækst i Urbanplanen. Romanen indbragte ham debutantprisen ved BogForum 2015.

fordi de er født som halve. Det er på vegne af den begavede pige med tørklæde, der holder fast i sin kulturbaggrund samtidig med, at hun knokler sit ypperste for at blive accepteret af det brede danske samfund på hospitalet, advokatkontoret eller tandlægeklinikken. Det er på vegne af den iranske pige, som der blev kigget skævt til, fordi hun ikke behøvede at bestille sin skolebods-toast uden skinke, som begyndte at drikke og føle sig fri i gymnasiet blandt den hvide middelklassens børn, men som samtidig måtte lægge øre til hadsk tale mod personer, der ligner hende, men som man konstant undervejs i samtalen forsikrede om ikke inkluderer hende.

Sidstnævnte eksempel viser, hvorledes et forsøg på inklusion fører til eksklusion. En dejlig performativ selvmodsigelse opstået ud fra manglende forståelse for og galopperende uvidenhed om mennesker, man ikke kender eller gider lære at kende. Ligesom megen dansk politik for tiden.

Den demokratiske samtale

Integration er ikke en envejsbevægelse, men en dialog mellem to parter helt efter de bedste og mest fundamentale demokratiske principper. For ingen ønsker at blive medlem af en klub, man ikke føler sig velkommen i. At den "klub" så hedder Danmark og kræver et aktivt medborgerskab, som fordrer, at man yder sit bedste ud fra evner og kvalifikationer, er en anden - og utrolig væsentlig - snak.

Det, som jeg synes, vi skal snakke om, er, hvorledes vi formår at genetablere den demokratiske samtale på tværs af forskelligheder, for de bliver ikke mindre eller mere homogene med tiden, folkens - grænsebomme eller ej. Og hvis vores generation, som ikke blot har oplevet dualiteten mellem to årtusinder og flere kulturer, kan tage den samtale, så er det mindst, vi kan gøre, at lade de næste tropper føre samtalen videre på en konstruktiv manér. Den her debat har ikke brug for flere følelser. Det er for længst kammet over.

Alt for længe har vi dyrket og kultiveret vores frygt for det fremmede fremfor at rationalisere os ud af netop den frygt og agere som det, vi først og fremmest er - medborgere og medmennesker med hver sit behov - eller mangel på samme - for national identitetspleje og navigeringen mellem selvsamme.

Det synes jeg giver mening. Også i dag. ●

Den svære undskyldning

Martina Nilsson oplevede svigt gennem 10 år, før kommunen greb ind, men har aldrig fået eller opsøgt en undskyldning. Børns Vilkår og flere eksperter oplever, at unge, der som børn blev svigtet af kommunen, er mest interesserede i en undskyldning. Men kommunerne frygter sagsanlæg.

o svigt

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Martina hader at vente. Mere end de fleste.

Som barn, med en enlig mor på daglig druk, måtte hun ofte vente på trappestenen foran hjemmet indtil aftenstid, hvor moren kom traskende hjem fra den daglige bodega-tur. I dag kan hun ikke holde ud at vente. Det nærmest gyser i hende, når hun siger ordet.

Martina bryder ikke sammen, når hun i dag fortæller om barndommen med omsorgssvigt og verbal vold. Det er bitterhed og følelsen af at være uretfærdigt behandlet, der følger ordene i stedet for

tårer. Hun er bitter over, at Randers Kommune ikke erkendte deres fejl, dengang de ikke skred ind på trods af mange underretninger.

26-årige Martina Nilsson bor i dag i Viborg med sin mand, en 3-årig datter og Kay Bojesen-dyr i stuen. Hun har ikke længere udgifter til behandling af hverken kroppen eller sindet, så hun er ikke interesseret i en økonomisk erstatning fra kommunen. Blot en officiel undskyldning, og den vil hun nu selv opsøge.

- Der er selvfølgelig mange, som godt kunne bruge pengene til for eksempel psykologhjælp resten af livet, men for mig handler det kun om, at kommunen anerkender deres fejl. At de skulle have

grebet ind lang tid før, siger Martina.

Oplever det samme

Hos Børns Vilkår genkender de Martinas frustration. I 2012 fik de satspuljemidler til at køre et projekt frem til udgangen af 2016, hvor de skal forsøge at hjælpe unge, der har været udsat for omsorgssvigt, vold og det, der er værre, hvor kommunen ikke greb ind. Børns Vilkår hjælper ofrene med at køre den sag mod kommunen, som de ikke selv kunne overskue - eller ikke vidste var mulig at anlægge. Organisationen har per 22. februar modtaget 138 henvendelser, hvoraf de er gået videre med halvdelen. Men de er overbevist om, at

der er mange flere derude.

Og selvom målet er at få en økonomisk godtgørelse til dem, som i dag har fået opbygget en ufrivillig stor gæld, så er undskyldningen fra kommunen ofte det vigtigste. Forældelsesreglerne på området og den udfordrende proces, det er at få de gamle sagsakter fremskaffet og udleveret, er med til at gøre sagsforløbet langt og opslidende for de unge, der er i fare for at genopleve traumer.

- Lige nu sidder de tilbage med et behov for, at nogen siger til dem: "Det, der skete med dig dengang, var ikke okay. Det var ikke i overensstemmelse med loven. Der var nogen, som skulle have passet på dig." Mange af dem

Foto: Søren Engelbrecht

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN

- måske fordi kvaliteten er
højere end prisen.

*Hele
Danmarks
mødested*

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Odenses bykonge abdicerer

Verden har brug for mere fællesskab og samarbejde, men både borgere og politikere fokuserer mere på sig selv, siger Odenses afgående borgmester Anker Boye.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Få personer har fyldt mere i det kommunalpolitiske landskab gennem de sidste tre årtier end Odenses borgmester Anker Boye (S). 24 år som socialdemokratisk spidskandidat og 20 år som borgmester i Danmarks tredjestørste by er det blevet til for manden, der i 2001 skrev kommunalpolitisk historie med et personligt stemmetal på 35.931. Men nu er det slut.

Anker Boye, der fyldte 66 år i midten af februar, har an-

nonceret, at hans navn for første gang siden 1989 ikke vil være at finde på stemmesedlen ved det kommende kommunalvalg.

Siden Anker Boye overtog borgmesterposten i 1993, har han set Odense udvikle sig fra industriby til vidensby, og den transformation er han glad og stolt over at have været med til at skabe.

- Det har været en fantastisk spændende øvelse at udvikle en by, transformere den og skabe vækst, siger han. Nu er byen på rette vej, og ordet 'stolt' går igen, når Anker

"Jeg behøver da ikke rende rundt med hul på bukserne og sokkerne og et slidt halstørklæde om halsen. Jeg passer mit arbejde og klæder mig i forhold til mit job og mit ansvar og mine opgaver."

Boye ser tilbage på sit virke fra borgmesterstolen.

- Det, der betyder noget for mig, er lederskabet til at samle, også når det er svært og gør ondt. Det har jeg haft mod og opbakning til. Jeg er meget stolt af, at jeg som politisk leder har kunnet samle et byråd i nogle meget vanskelige år, siger Anker Boye.

Møgsagerne

I den brede offentlighed bliver Anker Boye nok næppe husket for at sætte stemmetalsrekord i 2001. Og Nicolai Wammen har desuden også

FOTO: ANDERS BROHUS / POLFOTO

Der har været møgsager, millioner af kroner og masser af muligheder. Få har som Anker Boye formået at sidde så tungt på posten som borgmester. Til næste kommunalvalg i 2017 bliver det første gang siden 1989, hans navn ikke er at finde på stemmesedlen. Årene igennem har både budt på H.C. Andersen, Salman Rushdie og Tina Turner. Nu takker Anker Boye af med en hilsen til både flygtningekrisen, den kendte mobilregning og meningen med det hele.

FOTO: GREGERS TYCHO / POLFOTO

FOTO: ANDERS BROHUS / POLFOTO

FOTO: PER FOLKVER / POLFOTO

overhalet ham siden da. Tværtimod bliver det muligvis et par uheldige sager, som Anker Boyes navn vil få eftertiden til at mindes. Som bestyrelsesformand for H.C. Andersen 2005 Fonden havde Anker Boye ansvaret for en regning på hele 59 millioner kroner og et underskud på 13 millioner efter et stort hyldestshow, der med bookingen af Tina Turner til en pris på 6 millioner fik offentligheden til at gå brokamok efter en ringe optræden. Også en mobilregning fra Tyrkiet på en kvart million i 2014 og

et byråds-gilde til 130.000 i 2013 har givet Anker Boye uønsket omtale i formiddagsaviserne.

- Når man har så fremskudt en post, som jeg har, og står i spidsen for en stor by gennem så mange år, som jeg har fået lov til at gøre, og har været med i KL's bestyrelse, så får man næsen i klemme engang imellem, siger han. Mobilregningen har Anker Boye selv betalt halvdelen af efter et forlig med TDC. Han ved stadig ikke, hvad dataforbruget faktisk gik til, men erkender blankt, at det var en

“Ja. Det er jo ikke noget, man kan tage selv; jeg er demokratisk folkevalgt og tager opgaven og ansvaret på mig, så om jeg er arbejder, advokat eller journalist, er da ikke afgørende. Jeg er socialdemokrat. Det er mit virke og det grundlæggende værdisæt, jeg står ved og arbejder udfra.”

fejl at ignorere to advarsels-sms'er, der berettede om, at forbruget havde passeret henholdsvis 100.000 og 200.000.

- Det var en fejl. Jeg var ikke

opmærksom nok i min travle hverdag. Det må jeg tage på mig; det må jeg tage skraldet for, siger Anker Boye. Og samme tilgang har han til fadæsen med Tina Turner.

- Det hører til. Altså, hvis ikke man vover noget, vinder man ikke noget. Man er nødt til at gøre de her ting, og så kan man falde over kantstene et par gange, og det har jeg gjort; det må jeg tage med mig. Det er en del af mit eftermæle, og sådan er det, siger den afgående borgmester.

Millionerne

I 2016 kommer Anker Boye til at tjene 1.667.227 kroner. Borgmesterlønnen kombineret med en række lukrative bestyrelsesposter har gennem flere år gjort socialde-

mokraten til en af landets bedst betalte politikere. Sammenholdt med sagerne om overforbrug har det fået flere odenseanere til at lange ud efter borgmesteren.

- Der er nok nogen, der vil kalde mig for pamper. Og det må de gerne gøre. Folk skal mene om mig, hvad de vil. Jeg prøver at passe mit arbejde og gøre det så godt, som jeg overhovedet kan, og jeg lærer hver eneste dag, siger Anker Boye, der hellere hæf-

» Fortsættes på næste side

» Fortsat fra side 11

som står en smule uklart. Der er stadig hændelser, Martinas mor afviser - eksempelvis en gang, hvor hun var væk i flere dage. Derfor har hun nu, efter fem års overvejelse, søgt aktindsigt hos Randers Kommune for at se sort på hvidt, at hendes mormor indberettede den hændelse og mange andre - for at se, hvornår det er sket, hvorfor det er sket og hvorfor der ikke var nogen, som reagerede.

- Jeg vil gerne have sat en streg under det hele, siger Martina.

Netop den understregning og den anerkendelse, som Martina og mange andre tilsyneladende har brug for, mener advokat Bjørn Elmquist også er vigtig. Han har i mange år beskæftiget sig med menneskerettigheder, og ifølge ham vil det i princippet kunne lade sig gøre at lave en systematisk undskyldningsordning, hvor alle sager ikke skal prøves ved en domstol. Noget, der minder om oprejsningsordningen i Norge.

En løsning kunne ifølge Bjørn Elmquist være lettere adgang til førtidspension i stedet for et engangsbetrag efter domsprøvelse. Men det er ikke alle, der nødvendigvis

har brug for nogen af delene, og derfor mener han, det er vigtigt, at en sag som Martinas kommer frem. Der skal være en mekanisme, så man kan se, hvem der blot har brug for en kommunal anerkendelse. For det er forskelligt, hvad ofrene har brug for, og derfor skal der med hans ord være en ventil, så der kan gives en ordentlig erstatning til de hårdt ramte, så en undskyldningsordning ikke går ud over dem.

- Det vil være en uheldig bivirkning, og det er bestemt ikke tilsigtet. Det er noget af det, der skal nurses om. Noget, man skal gøre sig meget umage med, siger Bjørn Elmquist.

Han er dog ikke jubeloptimist i forhold til Martina eller andres unges chancer for at få en undskyldning, som systemet er nu. Han ser hindringer på vejen; det er blandt andet, at lovgivningen skal ændres fra højeste instans, et mentalitetsskifte hos myndighederne, så de tager de udsatte børn alvorligt i stedet for at se dem som en pestilens, og så den indbyggede uvilje i systemet mod at betale erstatning, der gør dem nervøse for at tage et ansvar.

Vi er ifølge ham langt fra den norske vilje til at sige undskyld og erkende sit an-

”For mig handler det kun om, at kommunen anerkender deres fejl. At de skulle have grebet ind lang tid før.”

Martina Nilsson

svar. Men han håber, at det vil lykkes. For ifølge ham vil en undskyldning også have en fremadrettet effekt, så kommunerne ved, at de har et an-

svar for at tage ordentlig vare på udsatte børn. Og han har tillid til, at det kan lykkes.

- Jeg har dog så stor tiltro til systemet og mennesker, at

det vil have en forebyggende effekt, siger Bjørn Elmquist.

KL vil se dom

I Kommunernes Landsforening (KL) er de ikke villige til at påtage sig et ansvar. Både fordi der endnu ikke har været en dom, der siger, at kommunen begik en fejl, men også fordi KL ikke oplever de samme problemer som eksempelvis Børns Vilkår og Bjørn Elmquist. Karsten Thystrup, som er kontorchef i KL's afdeling for Jura og EU, anerkender ikke, at der en forholdsvis stor gruppe unge, som i sin tid blev svigtet af kommunen. Reglerne var anderledes for 15 år siden, og der er sket så meget på området, at han ikke ser nogen grund til, at kommunerne påtager sig ansvaret i dag.

- Det giver ikke nogen mening at anerkende, at det, man gjorde efter de daværende regler, ikke var godt nok, siger Karsten Thystrup.

Han er først klar til erkende en hjemmel til at udbetale erstatning ifølge en systematiseret ordning, når der er fældet dom.

- Det er klart, hvis en kommune bliver dømt, så skal de udbetale penge - sådan er det. Men hvis der ikke er en dom, kan kommunen jo ikke bare sende en borger ned til

kvikskranken og udbetale 300.000 - det er der ikke hjemmel til, siger han.

Vil ikke ende som sin mor

I dag har Martina Nilsson ingen kontakt til den mor, som altid lod hende vente. Storebroren ser hun heller ikke - han valgte tidligt at slægte sin mor på og flyttede ud i rendesten på samfundets absolutte bund. Og selvom Martina er et helt andet sted i sit liv - stoffri, nyuddannet til at hjælpe unge i samme problemer og med egen familie - så har hun i mange år været bange for at ende som sin mor, og det påvirker hende stadig i dag, omend ikke nær så meget, som det har gjort.

- Men jeg tænker for eksempel meget over, hvordan jeg er overfor min datter. Hvordan jeg møder hende - kys og kram og en masse omsorg, for hun skal ikke føle det samme, som jeg har følt, siger Martina.

Ved avisens deadline er Randers Kommune ved at gennemgå Martina Nilssons sagsakter, og familiechef Ann Hermansen bekræfter, at de vil invitere hende ind til en samtale efterfølgende.
Kommunen følger sagen.

BOYES GODE RÅD

01

Vis dem, hvem du er, hvad du vil og hvad du kan.

02

Vær ydmyg og ansvarsfuld.

03

Anstreng dig og brug dit liv på det.

04

Lær hele tiden af det, du møder, og af dem, du møder.

05

Vær åben og tag ansvar som leder.

» Fortsat fra forrige side

ter sig ved flertallets dom på valgdagen end fåtallets dom på de sociale medier.

Det er svært at se, at der gemmer sig en uddannet maler og tidligere håndværker og portør bag Anker Boyes velsiddende jakkesæt. Fællestillidsmanden har over årene forvandelt sig til en folkekær fuldtidspolitiker. Anker Boye er arbejder indeni og magthaver udenpå.

- Jeg behøver da ikke rende rundt med hul på bukserne og sokkerne og et slidt halstørklæde om halsen. Jeg passer mit arbejde og klæder mig i forhold til mit job og mit ansvar og mine opgaver, siger han, og opgaven som byens ansigt udadtil har han taget på sig.

- Jeg skal repræsentere byen på bedste vis, og det gør jeg med den personlighed, jeg har. Som gammel håndværker er jeg stolt af, at man har valgt en som mig, siger Anker Boye.

Men kan man stadig repræsentere et arbejderparti troværdigt, når man tjener flere millioner kroner om året?
- Ja. Det er jo ikke noget,

man kan tage selv; jeg er demokratisk folkevalgt og tager opgaven og ansvaret på mig, så om jeg er arbejder, advokat eller journalist, er da ikke afgørende. Jeg er socialdemokrat. Det er mit virke og det grundlæggende værdisæt, jeg står ved og arbejder udfra, siger Anker Boye. Han kalder det en gave at have fået lov til varetage hvervet.

Mulighederne

Udviklingen i Odense går i den rigtige retning. Investorerne viser interesse, uddannelsesindsatsen bærer frugt, og transitionen fra industriby til vidensby er lykkedes. Men der er stadig udfordringer både for Odense og resten af Fyn, for de kommunale opgaver bliver sværere og mere krævende, og kun et bedre samarbejde kan sikre, at kommunerne også i fremtiden kan leve op til forventningerne, mener Anker Boye.

- Vi står med nogle komplicerede og komplekse opgaver, der kalder på stærkere faglighed, og derfor er vi er nødt til at arbejde mere sammen som kommuner. Det er forudsætningen for, at vi kan nyttiggøre de faglige kompetencer, vi har til rådighed, siger han.

Blå bog

Anker Boye

► **66 år (født 12. februar 1950)**

► **Fødested:** Odense

► **Uddannelse:** Udlært maler i 1970

► **Arbejdede som portør** 1976-81, hvor han også blev fagligt aktiv og blandt andet fællestillidsmand på sygehuset og senere formand for LO i Odense

► **I 1994 overtog** han borgmesterposten i Odense efter den mangeårige socialdemokratiske borgmester Verner Dalskov

► **I 2005 tabte** han valget til den konservative Jan Boye

► **Efter valgnederlaget** i 2005 blev han rådmand i By- og Kulturforvaltningen i Odense

► **I 2010 fik** han igen titel af borgmester i Odense og har siden siddet på posten

► **Har været aktiv** i flere forskellige bestyrelser

► **Han har været** både formand og næstformand i Kommunernes Landsforening

Egentlige sammenlægninger er ikke nødvendige, og der er ikke behov for en ny kommunalreform, men samarbejdet er vigtigere end nogensinde, mener han.

- Vi er nødt til at hjælpe hinanden på tværs af kommunegrænserne. Vejen frem er, at vi rykker tættere sammen i

den kommunale verden. Vi skal bevare lokaldemokratiet, men samarbejde om arbejdsopgaverne, siger Anker Boye.

Meningen med det hele

Tankegangen stopper ikke ved den danske grænse, mener den afgående borgmester, der beskriver Odense

som en 'stor by i et lille land i en stor verden'. Og den globale virkelighed er afgørende at være opmærksom på, hvis man vil lykkes med at skabe vækst lokalt.

- Hvis man tror, man bare kan sætte en grænsebom op og rulle pigtråd ud omkring sit lille land og så bare klare sig selv, så er det løgn. Vores land lever af hele verden, siger Anker Boye. Han henviser først og fremmest til flygtningekrisen, der udstiller interessekonflikten mellem nationalstater og et europæisk samarbejde.

- Europa spiller fallit for øjeblikket. Hvis ikke vi arbejder sammen i Europa om at løse det her problem, så får vi store problemer i fremtiden, siger Anker Boye. Men også vækst, arbejdsmarked og regional udvikling hænger sammen i en international kontekst, som vi ikke må overse, mener borgmesteren.

- Derfor er jeg tilhænger af, at vi samarbejder mellem lande, mellem kommuner og i vores by. Det er forudsætningen for at kunne rykke noget. Vi kan gøre det bedre sammen end hver for sig; det gælder i alle forhold, siger Anker Boye.

Netop derfor er han bekym-

ret over den generelle udvikling i både lands- og lokalpolitik, som han har været vidne til gennem de sidste tre årtier. Der er blevet alt for meget fokus på 'mig selv', mener han.

- I stedet for at rykke sammen og tage ansvar og skabe et fællesskab om at løse problemerne har man mere travlt med at fortælle, hvorfor ens svar på problemerne er det bedste, og hvorfor de andre er idioter. Den måde at arbejde på er primitiv og for dum, siger Anker Boye.

Alt for mange reagerer alt for impulsivt på de sociale medier, og den politiske debat handler i højere grad om at iscenesætte sig selv end om at løse problemer i fællesskab, mener Anker Boye, og derfor overser man fællesskabets betydning.

- Fællesskabet er forudsætningen for, at der kan blive plads til den enkelte. Hvis du tror, du selv er svaret på det hele, tager du fejl. Man kan ikke give plads til sig selv ved kun at kigge på sig selv; det er vigtigt at huske, siger Anker Boye.

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Af Thomas Wedell-Wedellsborg

Forfatter til "Innovation as Usual"

Af Rikke Berg

Direktør for Innovation og Netværk i Assens Kommune

Find ideer i mødet med det fremmede

Jagten på innovation er for alvor gået ind i det offentlige. Ifølge "Innovationsbarometeret" udgivet af Center for Offentlig Innovation har 39 procent af kommunerne, regionerne og ministerierne nu en central innovationsenhed, og 44 procent har en strategi for innovation (i 2009 var de to tal henholdsvis 9 procent og 10 procent). Men samtidig angiver mange, at det er vanskeligt at få innovation til at lykkes i praksis. Hvad skal der til for at gøre det bedre?

Der er noget, der tyder på, at svaret skal findes i ens valg af samarbejdspartnere. De fleste kommuner har nemlig en klar tendens til at falde tilbage til ét bestemt greb, når der skal søges inspiration: "Se på nabokommunen!". Innovationsbarometeret viser, at andre offentlige arbejdspladser er det typiske valg, når eksterne aktører inddrages i innovationsprocessen. Private virksomheder er kun involveret i godt et ud af fem projekter, og andre aktører (herunder borgerne) er endnu længere nede på listen.

Den fordeling er der som udgangspunkt ikke noget galt i. Der er ofte begrænset tid til rådighed, når der skal innoveres, og det er jo trods alt både nemt og praktisk at samarbejde med folk, der ligner en selv. Men tilgangen har også en åbenlys svaghed. Gennem årtiers forskning i innovation ved vi, at når man snakker med folk, der ligner en selv, så har ideerne det med at blive mindre originale og have mindre gennemslagskraft, end når man samarbejder med partnere, der IKKE ligner en selv.

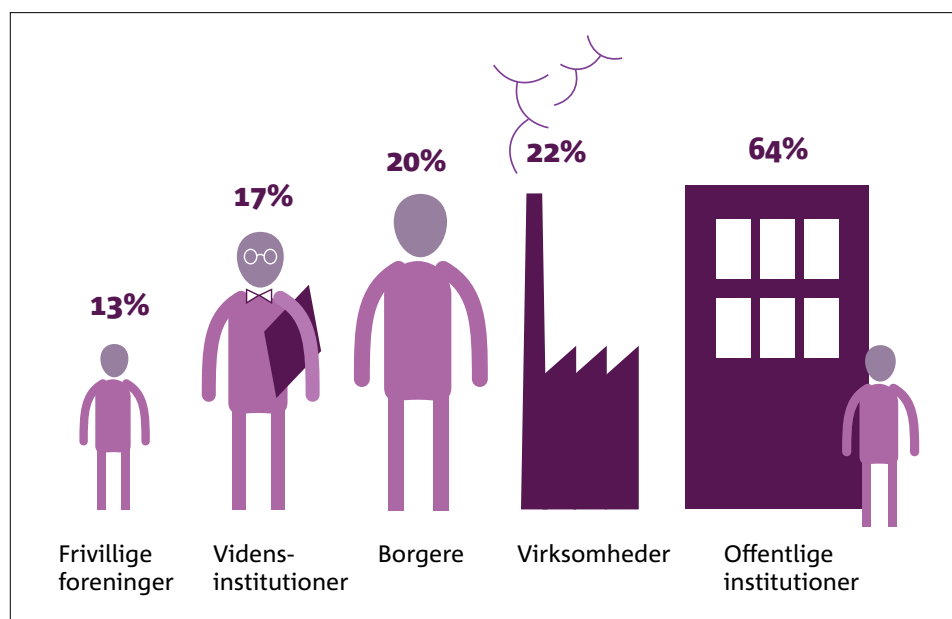
Så hvis man har en ambition om at blive den kommune, som sætter dagsordenen, og som de andre kommer til, når der skal findes inspiration, så er opskriften enkel: Søg det fremmede. Forskellighed er nøglen til at få ideer, der virkelig rykker.

Det er noget, vi begge har personlig erfaring med. I Assens Kommune, hvor en af os (Rikke) er innovations- og netværksdirektør, har man flere eksempler på den positive effekt, der kan skabes ved at se længere end til nabokommunen, når der skal tænkes nyt.

Tungtvejende stemmer

Mange borgere, især i den yngre generation, er ikke særlig vant til at brevstemme eller at skulle tage ud til et afstemningssted, når der er valg - det skader stemmeprocenten og i sidste ende demokratiet. Inspireret af andre kommuner forsøgte Assens Kommune derfor ved kommunalvalget i 2013 at fragte stemmeboksene ud til skoler, ungdomsuddannelser, jobcentre, plejehjem og andre steder, hvor borgerne opholdt sig. Boksene kom i flittig brug, og stemmeprocenten steg.

Der var imidlertid en detalje ved stemme-

"Så hvis man har en ambition om at blive den kommune, som sætter dagsordenen, og som de andre kommer til, når der skal findes inspiration, så er opskriften enkel: Søg det fremmede. Forskellighed er nøglen til at få ideer, der virkelig rykker."

boksene, der gjorde ideen mindre optimal. Boksene var nemlig store og tunge og reelt ikke særlig mobile. I praksis krævede det tre personer og en kassevogn at få dem fragtet rundt i kommunen. Der måtte være en bedre måde at gøre det på! Andre kommuner blev spurgt til råds - men ingen havde for alvor løst problemet.

Løsningen blev fundet, da chefen for byrådssekretariatet, Lene Wilhøft, tog kontakt til det lokale erhvervsliv. Hun fandt frem til Fyns Skilte Design, der var skrap til det med produktion af letvægtsmaterialer. I dag har samarbejdet resulteret i en stemmeboks, der er så mobil, at en enkelt medarbejder kan tage den

med under armen - en enorm ressourcebesparelse i forhold til den gamle model. Den løsning var ikke kommet frem uden at søge samarbejde med andre end nabokommunerne.

Livslyst og læsegrupper

Et andet eksempel illustrerer værdien af at tænke bredere end erhvervslivet, når man skal finde nye velfærdsløsninger. I samarbejde med Læseforeningen og nogle engagerede medborgere udviklede Assens Kommune et fagligt tilbud til ældreplejen, hvor en frivillig læseguide kommer ud og læser højt på kommunens plejecentre en gang om ugen.

Ordningen, der har vist sig meget populær blandt både de ældre og læse guiderne, var oprindeligt tænkt som et rent underholdnings tilbud. Men det viste sig hurtigt, at deltagelse i læsegruppen også bidrog til en kerneydelse indenfor velfærd, nemlig at fastholde funktionsevnen hos ældre og demente borgere. Samværet i læsegruppen blev hurtigt socialt og fik beboerne til at fortælle historier fra deres eget liv, som ellers ikke var kommet frem. Selv hos nogle af de demensramte beboere viste det sig, at højt læsningen kunne aktivere minder, som ellers var gået tabt.

Ideen udviklede sig også undervejs, for det viste sig nemlig, at det ikke var højt læsningen alene, der skabte resultater. For at opnå den fulde effekt var det lige så vigtigt, at de frivillige læse guider var gode til at standse op, stille de rette spørgsmål og styre samtalen i gruppen. Over en intens weekend fik plejecentrets leder, Inge Svejdal, sammen med Læseforeningen uddannet et hold certificerede læse guider, som nu besøger to plejehjem hver

uge. Ordningen fungerer så godt, at endnu et hold nu er på vej.

Vi løber engang imellem ind i myten om, at virksomheder, foreninger, borgere og andre potentielle samarbejdspartnere har travlt til at sparre med os om kommunale udfordringer. Myten passer bare ikke altid. I Assens er der flere gode eksempler på, at både borgere og virksomheder gerne lægger sig i selen for at udvikle sammen med kommunen - når de vel at mærke bliver inviteret med om bord.

Kommunens kompetencer

Der er flere andre ting, der er kommet til at stå klart for os gennem arbejdet med innovation i praksis. En af de vigtigste læringspointer er, at innovation skal ledes. Det er ikke nok at erklære, at man er lydhør overfor nye ideer, og så ellers læne sig tilbage og håbe på, at tingene sker af sig selv. Når de ovenstående innovationshistorier lykkedes, var det i begge tilfælde, fordi der var en kommunal leder, der påtog sig en aktiv rolle i processen og arbejdede målrettet på at forstå problemet, tage kontakt til andre og sætte løsningen i værk.

En anden pointe er, at ideer ikke fødes perfekte. Selv efter en ide er blevet gennemført med succes, kan man finde måder at gøre den endnu bedre på. At være innovativ indebærer, at man ikke kun sætter spørgsmålstejn ved det, der ikke virker, men også retter blikket mod det, der virker godt. Husk at arbejde videre også på styrkerne - ikke kun på svaghederne.

Den sidste - og særlig vigtige - pointe er måske kontroversiel: Det er ikke nok at sætte sin lid til borgernes kreative løsninger alene. Borgerne har masser af ideer - det er bare ikke alle ideerne, der er gode og brugbare i forhold til de meget komplekse kommunale udfordringer, der kræver nye løsninger.

Vores erfaring er, at det er i samarbejdet mellem borgere og kommune, at de rigtigt gode ideer opstår. Det er ikke nok bare at nedsætte en borgergruppe og bede dem om at komme med ideer: For mens borgerne er tæt på deres egne problemer, så har de ikke som udgangspunkt forståelse for, hvad kommunen kan gøre ved dem. Uden borgerne (eller andre aktører) kan et innovationsteam hurtigt miste jordforbindelsen eller i hvert fald forbindelsen til de konkrete problemer, som folk har i hverdagen. Men når der skal tænkes kreativt, er det lige så vigtigt, at der er folk med i processen, der forstår kommunens mål, ressourcer og arbejds gange. Uden medarbejdernes faglighed og kommunens særlige kompetencer bliver alt for mange velmente ideer hurtigt til ønsketænkning, der aldrig kan føres ud i livet.

**Morgendagens
meningsdannere**

Af Lucas Thelander Hultgren

**HAR VI GLEMT
EUROPAS DNA?**

Den dagsaktuelle nyhedsstrøm fra den fjerde statmagt og den konstante insisteren på at fokusere på de ting, der har absolut nyhedsværdi, gør, at vi som oftest glemmer at tage nogle af de mest essentielle emner op for Danmarks og Europas fremtid.

Den udvikling vil jeg forsøge at imødegå i dette indlæg.

Vi har utrolig mange vigtige dagsordener, som jeg og mit parti gerne vil rejse og gøre noget ved såsom den vedvarende flygtningekrise, uddannelsesnøbbet, danskheden, der er under pres, kampen for velfærdsstaten - og sådan kunne jeg blive ved.

Men intet er så udfordrende og har så store konsekvenser for Danmarks og Europas fremtid og eksistentielle grundlag som EU. Og lad os nu kalde det, hvad det er ved at blive, nemlig "Europas Forenede Stater".

Vi havde debatten så sent som i efteråret omkring retsforbeholdet, som handler om andet og mere end blot retspolitik. Det valg var nemlig det klare pejlemærke for, hvor danskerne ønsker, at Danmark skal bevæge sig hen, og det er alt andet end "De Forenede Stater af Europa".

Danskerne ønskede Europas sande DNA, ikke en ny rigsdannelse. De ønskede at bevare den nationalstatsidentitet, som historisk har bragt Europa til i tusind år at være verdens centrum, økonomisk, magtpolitisk og videnskabeligt. Det Europa, som har været bagmanden bag stolte værdier som demokrati og frihed og bragt det til at være det førende kontinent indenfor alt, hvad man betegner som civiliseret.

Europa er civilisationens vugge, og alt dette er skabt igennem den frie og hårde konkurrence, der i tusind år har været imellem forskellige folkeslag, nationer og kulturer - ikke igennem rigsdannelser og centralisering.

Det er Europas DNA, at vores velstand, kultur, frihedsrettigheder og meget mere er opfundet og kommer direkte ud af en benhård kamp og konkurrence om at være bedre og mere interessant end sit naboland. Det er den hårde konkurrence, også igennem krige, hvor mange af Europas lande igennem historien har kæmpet en overlevelseskamp, inklusive Danmark, der konstant har presset os til som europæiske lande og befolkninger hele tiden at gøre os bedre og stærkere indenfor alle felter og på alle niveauer.

Krig skal vi ikke have igen, og det har vi heldigvis NATO til at sikre, men den sunde konkurrence, der hele tiden sætter medlemsstaterne under et sundt pres, må vi ikke give slip på, for så dør initiativet i Europa - så dør Europas DNA.

Der er en grund til, at de andre "store" riger, der har været i Europa, senest Sovjetunionen, langsomt bryder sammen og falder fra hinanden, nemlig at centralisering og total konformitet dræber enhver lyst til og interesse for at udvikle sig.

Det er derfor, at Storbritannien nu vil ud af EU, og jeg kan kun håbe, at de kommer det. De har en lang og stolt historie, hvor de altid har klaret sig selv uden indblanding fra fastlandet.

Derfor håber jeg, ikke kun for briternes skyld, men for os allesammen, at Storbritannien melder sig ud, og at der skabes en dynamoeffekt, hvor resten af EU følger trop.

Vi skal tilbage til Europas sande DNA for at sikre Europas fremtid. Vi skal tilbage til frihed, nationalstaternes selvstændighed og en benhård og sund konkurrence! ●

Lucas Thelander Hultgren, landsformand DF Ungdom

"Socialt arbejde slutter ikke kl. 15"

Socialt arbejde slutter ikke klokken 15 for Robert Olsen, forstander for Kofoeds Skole i København. Måske det netop er derfor, en socialborgmester i 90'erne gerne ville klone manden, der gennem 18 år på Mændenes Hjem vendte op og ned på hjemløseområdet.

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

I 1992 gik Robert Olsen for første gang indad døren til Mændenes Hjem for at starte sit nye liv som leder efter en lang ansættelsesprocedure. 32 år gammel og ny chef på Mændenes Hjem.

Klokken var 8 om morgenen, og pludseligt lød der en øredøvende lyd. Brandalarmen var gået. Den nye forstander sprang ind til personalet for at give en hånd med. Men der var slet ikke noget galt. Brandalarmen var bare den måde, man havde valgt at vække de hjemløse beboere på, når de skulle være ude af stedet mellem klokken 8 om morgenen og 14 om eftermiddagen.

- Så stod folk ude på gaden og frøs, indtil de måtte komme ind igen. Og det endda på det tidspunkt, hvor der var mest personale til stede på institutionen overhovedet. Der var en enormt dårlig stemning imellem personalet og beboerne. For brugerne ville jo ikke ud i kulden, så de prøvede på alle måder at omgå det.

"Jeg tror, at jeg i sidste uge slog ny rekord for Kofoeds Skole og arbejdede over 90 timer på en uge. Jeg har en personlig rekord, der er højere, men det er på Mændenes Hjem."

Robert Olsen, forstander for Kofoeds Skole

To måneder senere var det slut med brandalarmer om morgenen. Det blev den første omvæltning af mange i løbet af de 18 år, Robert Olsen var leder på stedet. Der kom beboermøder, de gamle hjemløse, som havde været på stedet i 10-20-30 år, blev sendt videre i systemet, og der blev gjort op med gamle dogmer; for eksempel at stofmisbrugere ikke måtte komme på Mændenes Hjem den gang.

- Jamen ... hele hjemløseområdet havde stået stille i mange år, og da jeg kom indad døren til Mændenes Hjem, var det et sted, der havde stået stille i rigtig man-

ge år. De havde haft fem på hinanden følgende forstandere, der var blevet skiftet ud ganske hurtigt - i løbet af tre-fire år. En havde ikke styr på økonomien, én havde en gammel børnesag, én var uduelig. Så der havde været meget hurtige udskiftninger.

Samtidig med at de ældre hjemløse kom videre i systemet, kom nye grupper ind på Mændenes Hjem. Stedet fik flere tilbud, antallet af beboere blev sat drastisk ned fra 90 til 33, og ligesom Robert Olsen stoppede, var stofindtagelsesrummet Skyen også på vej ind.

Ansæt til forandring

Da Robert Olsen i 2011 ankom til Kofoeds Skole som ny forstander, var der ligesom på Mændenes Hjem en lang række opgaver, der skulle løses.

- Ellers var jeg jo ikke blevet ansat, griner han og forklarer, at den første opgave på skolen blev at rydde op i økonomien, opsigte hver femte medarbejder og sælge nogle ejendomme. Men selvom ændringerne for mange medarbejdere har været radikale, er Kofoeds Skole langt fra færdig med at forandre sig i denne omgang.

Efter de første ændringer var faldet på plads, begyndte den nye ledelse sammen med elever, medarbejdere og naboer at se nærmere på, hvilken vision man egentlig havde for stedet. Og det er der kommet tre mål ud af. Kofoeds Skole skal i fremtiden være en storbylandsby, som ligger i storbyen, og derfor skal der bygges nye boliger.

Derudover skal skolen blive til en socialøkonomisk virksomhed, hvor de værksteder, der allerede ligger på skolen, skal producere ting, som kan sælges til lokalområdet. Og sidst, men ikke mindst, skal skolen være bæredygtig - både økonomisk og miljømæssigt bæredygtig.

Kofoeds Skole

► **Kofoeds Skole** er en selvejende institution, der hjælper socialt udsatte mennesker. Skolen tilbyder blandt andet undervisningsforløb for ledige og akuthjælp socialt udsatte mennesker. Derudover er der tilknyttet hjemløseboliger til skolen.

► **Skolen blev oprettet** i 1928 af kordegn Hans Christian Kofoed og hans kone Astrid med et ønske om at hjælpe Københavns mange unge arbejdsløse mænd. I dag favner skolen langt bredere i målgrupper, metoder og tilbud. Men formålet er stadig det samme: At yde hjælp til selvhjælp til mennesker, der har sociale vanskeligheder.

► **Hver dag kommer** der mere end 600 elever på skolens afdelinger i København, Aarhus og Aalborg. Hertil kommer søsterskoler i 9 øst- og central europæiske lande samt en kommende skole i Grønland.

- Så vi bliver en mere velintegreret del af Amager, som jo er en bydel, der udvikler sig sindssygt hurtigt. Hvis vi som skole skal finde ud af at finde en fremtid på Amager, skal vi finde ud af, hvad vi gerne vil sammen, så vi ikke ligger som en anakronisme, når alle de store byggerier kommer. Derfor vil vi gerne åbne op ud mod gaden - også så vi ikke bare går og producerer i lukkede værksteder, men rent faktisk giver mening og skaber noget værdi i lokalsamfundet.

Endnu er det meste på tegnebrættet. Der er lavet en aftale med et boligselskab om nybyggeri, og Kofoeds Skole er netop nu i gang med at forhandle med Københavns Kommune om, hvorvidt det kan blive muligt at lukke skolen mere op.

- Vi åbner med det her et nyt kapitel i Kofoeds Skole. Kan vi spare nogle penge på at gøre skolen bæredygtig, så kan vi bruge dem på socialt arbejde.

Arbejdsmand med idealer

Det var engang en socialborgmester i København, som udtalte, at hun gerne ville klone Robert Olsen. Det var i 90'erne, da forsorgsområdet havde stået stille i mange år. Spørger man manden selv hvorfor, forklarer han, at der pludselig kom en ung strithåret fyr ind, som begyndte at rykke på nogle ting. Og så var han ikke en gang kommunalt ansat, men ansat på en selvejende institution.

- Jeg begyndte at rykke ved nogle dogmer, man ikke havde rørt ved i mange år. Det var jo ikke kun mig. Vi var rigtig mange unge, der blev ansat lige på det tidspunkt. Jeg kom ind, og så opsagde jeg en masse folk, og så hyrede jeg en masse nye kvalificerede. Vi fik folk ud i lejligheder, og det gik sindssygt hurtigt. Vi viste, at man godt kunne

Blå bog

Robert Olsen

► **Opvokset i København** og uddannet sygeplejerske

► **Før han kom til Mændenes Hjem** som 32-årig, har han både arbejdet med opsøgende arbejde i psykiatrien og med misbrug. Havde desuden ledelseserfaring fra et mindre hospital det svensksprogede Finland, hvor hans kone også er fra.

► **Siden 2011 forstander** for Kofoeds Skole

rumme stofmisbrugerne inde på institutionen. Vi lavede nogle resultater, som gjorde, at man inde i forvaltningen spærrede øjnene op og sagde 'sådan noget der kan vi også bruge andre steder'.

Men selvom han både på Mændenes Hjem og Kofoeds Skole har vendt rundt og ændret på meget, ser han ikke sig selv som visionær. Heller ikke en ildsjæl, som han tidligere er blevet kaldt, er et udtryk, han hæfter på sig selv. I stedet identificerer han sig selv som en arbejdsmand med idealer.

- Nogle gange, hvis man er visionær eller ildsjæl, mister man fodfæstet i forhold til virkeligheden og hverdagen. Det prøver jeg at lade være med. Jeg prøver at være en del af hverdagen og en del af de her ændringer i praksis, så der kommer et resultat ud af det. Det synes jeg selv er en bedre titel til mig.

Derfor slutter socialt arbejde heller ikke klokken 15 for Robert Olsen.

- Jeg synes, det er tilfredsstillende at se resultater. Hvis det tager længere tid at skabe resultater, jamen så lægger jeg de timer, det tager. Jeg tror, at jeg i sidste uge slog ny rekord for Kofoeds Skole og arbejdede over 90 timer på en uge. Jeg har en personlig rekord, der er højere, men det er på Mændenes Hjem.

- Hvis man definerer sig som en, der er socialt engageret, og en, som gerne vil være med til at udvikle ting, så kan man ikke gøre det på de der 37 timer. Det kan man ikke.

Da Robert Olsen forlod Mændenes Hjem i 2011, var det et sted, som havde været under konstant forandring siden hans start i 1992. Nu skal Kofoeds Skole også gennemgå en stor omvæltning.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Laura Lindahl** (LA)

BØRNENE – EN VIGTIG DEL AF SOCIALPOLITIKKEN

Man hører tit og ofte mig og Liberal Alliance beklage os over opgaver, som vi ikke mener er at betragte som velfærdsopgaver. Der har været kommunale eksempler som for eksempel bycykler, Stella Polaris og skøjteundervisning. Det er tilbud, der hører til i det private – og for folks egen regning. Men når emnet falder på udsatte børn og unge, mener vi i den grad, at der er tale om en velfærdsopgave – og at staten har et ansvar.

De fleste danskere er stolte af vores velfærdssamfund som grundtanken bag et solidarisk og moderne samfund. Det er jeg som liberal også. Jeg er tilhænger af at have et samfund med et sikkerhedsnet så finmasket, at ingen borgere falder igennem. Et samfund, hvor staten kan stille rammerne for en god fremtid til rådighed for børn i de ulykkelige tilfælde, hvor forældrene ikke magter opgaven, eller i de tilfælde, hvor børn på anden måde befinder sig i en udsat position, som gør, at de har brug for ekstra hjælp. Udsatte børn er i den grad en kerneopgave for velfærdssamfundet.

Hvis vi ikke har en solid og fasttømret socialpolitik på børneområdet, som kan gribe ethvert barn, der måtte falde, mener jeg ganske enkelt ikke, at vi kan tillade os at kalde vores samfund for et velfærdssamfund.

De seneste år er der sket meget på børneområdet - en række tiltag, som har forbedret forholdene for udsatte børn. Det er jeg glad for, og vi er på vej i den helt rigtige retning. Men der er stadig lang vej endnu. Vi mangler især fokus på den forebyggende indsats - altså fokus på, hvordan vi sikrer, at færre børn ender i en udsat position.

I Liberal Alliance mener vi, at vi bør arbejde mere systematisk med forebyggelse. For naturligvis er det fint, at vi har et solidt og velfungerende beredskab, når vi står med et udsat barn, men det allerbedste ville være, hvis vi kunne reducere antallet af udsatte børn. For desværre er skaden ofte stor, når først pædagogen bemærker mistrivsel hos et barn - ikke fordi pædagogen ikke er opmærksom, men fordi børn er hamrende dygtige til at lukke af.

Det er vigtigt, at vi kan tilbyde en sammenhængende indsats overfor alle børn og unge, der har brug for det, men det er endnu vigtigere at arbejde for, at færre har brug for denne indsats.

Flere kommuner er begyndt at investere tidligt i de mere tunge familier. Det viser undersøgelser en rigtig god idé både økonomisk og menneskeligt. Jeg håber derfor, vi over de næste år vil se endnu flere kommuner gå denne vej - og er glad for, at vi gennem satspuljemidler afsætter midler til at få denne måde at arbejde på udbredt mere. Men vi skal et spadestik dybere, og det vil jeg arbejde for vi kommer.

”Hvis vi ikke har en solid og fasttømret socialpolitik på børneområdet, som kan gribe ethvert barn, der måtte falde, mener jeg ganske enkelt ikke, at vi kan tillade os at kalde vores samfund for et velfærdssamfund.”

nyheder

Ankestyrelsen lægger sig fladt ned i sygedagpengesager

Styrelsen erkender ulovlig frakendelse af sygedagpenge – i sager, hvor ikke alle lægelige oplysninger har været på bordet.

◦ arbejdsmarked

Ankestyrelsen medgiver nu selv, at styrelsen har handlet ulovligt ved at frakende sygemeldte retten til sygedagpenge. Det sker i en redegørelse om sagen til Folketinget, efter at DR’s Orientering på P1 har afdækket den ulovlige praksis.

Derfor kan en lang række borgere nu se frem til at få udbetalt de sygedagpenge, de hele tiden har haft ret til. Blandt andre en kræftramt kvinde, som i en længere periode har måttet leve uden indtægt.

Den sidste måneds tid har Orientering på P1 gentagne gange spurgt, hvorfor og hvordan Ankestyrelsen kunne frakende en række borgere retten til de sygedagpenge,

de hele tiden har haft krav på, hvis alle lægelige oplysninger var blevet inddraget i deres sag.

Ankestyrelsen har på intet tidspunkt ønsket at besvare disse spørgsmål, men har gentagne gange fastholdt sin beslutning uden nærmere forklaring.

Fejlagtig afvisning

Onsdag vendte Ankestyrelsen så på en tallerken og medgiver nu, at det er 'fejlagtigt', når styrelsen indtil nu har 'afvist at inddrage nye oplysninger' i de sygdomsramte borgeres sager. Det sker i en redegørelse til Folketinget og i et samtidigt svar til Orientering på P1.

- Ankestyrelsen lægger sig fladt ned.

Sådan lyder det fra John Klausen, lektor i socialret på Aalborg Universitet, efter at have læst de nye udmeldinger.

Og det får ikke blot konsekvenser for den kræftramte kvinde, men også for mange andre i samme situation, forklarer han.

- Det har ret vidtgående konsekvenser. Det har betydning for en stor gruppe mennesker. For nogle vil det betyde, at der er grundlag for, at der skal ske efterbetaling af sygedagpenge for den mellemliggende periode, siger han til Orientering på P1.

Økonomisk incitament

Når der er mange mennesker og mange penge på spil, skyldes det blandt andet, at Højesteret i september sidste år slog fast, at kommunerne som udgangspunkt ikke må træffe afgørelser om standsning af sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.

Det har kommunerne ellers gjort gennem en årrække, og derfor er de for tiden ved at finde de sager frem, de er

”Der ligger desværre en lang række sager, og derfor er der uden tvivl et økonomisk incitament bag. Og det er vi dybt rystede over.”

Mona Striib
næstformand, FOA

nødt til at genoptage i lyset af Højesterets dom. Det er formentlig grunden til, at Ankestyrelsen ulovligt har forsøgt at begrænse retten til sygedagpenge, mener næstformanden i FOA, Mona Striib.

- Der ligger desværre en lang række sager, og derfor er der uden tvivl et økonomisk incitament bag. Og det er vi dybt rystede over, siger hun til Orientering på P1.

Ankestyrelsen har trods gentagne henvendelser fortsat ikke ønsket at lade sig interviewe om sagen.

/dknyt/

I 2015 modtog politiet over 2.500 anmeldelser om vold og trusler mod socialrådgivere, fængselsbetjente og billetkontrollører.

Foto: Jan Grarup / Polfoto

Flere ansatte anmelder vold

Siden 2009 er der sket en stigning på 42 procent i antallet af anmeldelser af vold mod offentlig myndighed.

◦ arbejdsmiljø

Politiet modtager flere og flere anmeldelser fra socialrådgivere, fængselsbetjente og billetkontrollører, der er ble-

vet udsat for vold og trusler. Det viser nye tal fra Danmarks Statistik onsdag.

De seneste fem år er der sket en stigning på 53 procent, så tallet nu er oppe på over 2.500 anmeldelser, når det gælder offentlige myndighedspersoner, som ikke tæller polititjenestemænd.

Det gælder socialrådgivere, undervisnings-, social- og

sundhedsfagligt personale, fængselsbetjente og billetkontrollører.

Derimod anmelder polititjenestemænd nogenlunde det samme antal voldelige episoder og trusler i 2015 som i 2009. Tallet er steget fra cirka 900 anmeldelser i 2009 til 1.100 anmeldelser i 2015.

Vold og trusler mod offentlig myndighed er i alt steget

jævnt siden 2009 og kom i 2015 op på 3.700 anmeldelser. Det er 1.100 flere end i 2009, hvilket ifølge Danmarks Statistik svarer til en stigning på 42 procent i perioden.

/ritzau/

Udflytning af statsjob kan betyde fyringer

Det vil koste arbejdspladser, når regeringen sender en stor del af regningen for udflytningen af statsjob til ministerierne, advarer rød blok og fagforbund.

land og by

944 millioner kroner. Så meget kommer det til at koste at udflytte 3981 statslige arbejdspladser frem mod 2021.

Dermed bliver regningen betydeligt større, end regeringen hidtil har oplyst. Cirka 600 millioner kroner. Og de berørte ministerier og styrelser kommer selv til at holde for. Intet ministerium skal dog finde mere end 30 millioner kroner i år, forsikrer regeringen.

Alligevel frygter både røde partier og flere berørte fagforbund, at besparelserne vil føre til fyringer.

- Regningen kan kun betales med nedskæringer, så det vil betyde fyringer af hundredvis af offentligt ansatte, siger socialdemokraten Morten Bødskov, der er formand for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Hvor ved du fra, at "hundredvis" vil blive fyret?

- Ser man på, hvordan sådan en regning typisk bliver betalt, så bliver den betalt ved at skære ned på personalebudgettet. Der er grænser

for, hvor langt ministerierne kan løbe efter kopimaskiner og ting, man har behov for i hverdagen.

Den opfattelse deler Enhedslisten, der kalder det "katastrofalt", at ministerierne tvinges til at betale for regeringens "underfinansierede" plan.

Formanden for de offentligt ansatte hos juristerne og økonomerne i Djøf Offentligt, Sara Gundelach Vergo, har også svært ved at se andre muligheder for at skære de ekstra penge sammen end ved at afskedige ansatte.

- Lønbudgetterne udgør langt de største udgifter, sådan nogle styrelser har, siger hun og advarer om, at det vil få betydning for opgaveløsningen.

Formanden for HK Stat, Rita Bundgaard, fremfører samme kritik:

- Finansministeren lægger op til at tvære en regning på omkring 600 millioner kroner af på de enkelte ministerier. Det kommer uundgåeligt til at koste arbejdspladser at betale den regning gennem besparelser.

Planen vil samlet set give færre statslige arbejdspladser og ringere service, lyder det fra Dansk Magisterforening.

- I sidste ende giver det ringere service til alle borgere i Danmark, siger formand Camilla Gregersen i en pressemeddelelse.

Trods regeringens forsikrin-

Skatteminister Karsten Lauritzen, finansminister Claus Hjort Frederiksen, statsminister Lars Løkke Rasmussen og erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen i Statsministeriet, da regeringen præsenterede sit udspil for udflytning af offentlige arbejdspladser. Udflytningen af 3.981 statslige arbejdspladser vil koste 944 millioner kroner i perioden 2015-2021, siger regeringen.

Foto: Jakob Jørgensen / Polfoto

ger om, at der ligger et politisk ønske om vækst i hele landet og bedre balance mellem by og land bag udflytningen, kalder ingeniørerne i IDA

Offentlig det en spareøvelse.

Samtidig kan det vise sig, at regningen på knap en milliard kroner kan vokse sig større.

Regnestykket indeholder

nemlig hverken udgifterne til udflytning af Udlændingestyrelsen, fordi de nye lokaler i Næstved endnu ikke er fundet, eller de varige meromkostninger.

Det sidste dækker over de udgifter, som permanent vil være højere, når en styrelse flytter fra hovedstaden til provinsen. Og her skal ministerierne ikke forvente yderligere økonomisk hjælp fra regeringen.

- Generelt set bliver det det

enkelte ministerium, der skal afholde de udgifter, der bliver i forbindelse med udflytningen. Og det vil de også være i stand til med den økonomi, de har i dag, og som de vil have fremover, siger erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V).

Udflytningen ventes at koste knap 250.000 kroner per arbejdsplads i gennemsnit.

/ritzau/

"Finansministeren lægger op til at tvære en regning på omkring 600 millioner kroner af på de enkelte ministerier. Det kommer uundgåeligt til at koste arbejdspladser at betale den regning gennem besparelser."

Rita Bundgaard, formand for HK Stat

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

kommunen

Abonnementssælgere, Avisen Kommunen

Vil du udvikle dine kommunikationsevner og salgskompetencer?

Ansøgningsfrist: 31/03/2016

Kommunaldirektør, Guldborgsund Kommune

Kan du implementere på de indre linjer og udvikle på de ydre?

Ansøgningsfrist: 14/03/2016

Chefjurist, Kalundborg Kommune

Kan du rådgive borgmester og direktion i en af landets mest spændende kommuner?

Ansøgningsfrist: 14/03/2016

Planchef, Allerød kommune

Er du vores nye strategiske planchef?

Ansøgningsfrist: 11/03/2016

Ejendomschef, Hvidovre Kommune

Er du en dygtig arkitekt eller ingeniør?

Ansøgningsfrist: 11/03/2016

Centerchef, Aarhus Kommune

Aarhus Kommuner søger snart centerchef for Byudvikling og Mobilitet.

Ansøgningsfrist: 09/03/2016

Jurister, IDA

Engagerede jurister til rådgivning og forhandling

Ansøgningsfrist: 09/03/2016

Projektchef, Den Kommunale Digitaliseringsenhed

Projektchef til nyoprettet kommunal digitaliseringsforening

Ansøgningsfrist: 08/03/2016

To effektiviserings- og HR-konsulenter, Furesø Kommune

Vil du være med til at videreudvikle en effektiv og omsorgsfuld kommune?

Ansøgningsfrist: 07/03/2016

Byplanchef, Odense Kommune

Byplanchef med næse for bykvalitet og byggekraner.

Ansøgningsfrist: 06/03/2016

Biblioteksleder - Genopslag, Mariagerfjord Kommune

Er du en stærk leder, der er optaget af kultur, formidling og public service?

Ansøgningsfrist: 03/03/2016

Afdelingsleder, Region Syddanmark

Afdelingsleder til Engbo Kerteminde i Handicapcenter Nordøstfyn

Ansøgningsfrist: 03/03/2016

Afdelingsleder, Silkeborg Kommune

I Silkeborg Kommunes Jobcenter gør vi en positiv forskel for borgere og virksomheder. Afdelingsleder til Jobcenter Support

Ansøgningsfrist: 03/03/2016

Skole- og dagtilbudschef, Nordfyns Kommune

Kan du sikre sammenhængskraft?

Ansøgningsfrist: 03/03/2016

Natur- og miljøchef, Nordfyns Kommune

Vil og kan du skabe udvikling?

Ansøgningsfrist: 03/03/2016

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Det er bedre at tage et job som kasseassistent i Netto end at gå arbejdsløs. Det er ikke et populært budskab til ledige, der har læst mange år, men det er ikke en popularitetskonkurrence at være beskæftigelsesborgmester".

Anna Mee Allerslev (R) om det store antal ledige akademikere i Københavns Kommune til Politiken

Politiskolen 2.0 kan kun ligge i Svendborg

o politiskole

Af borgmester Lars Erik Hornemann (V), Bo Hansen (S), Henrik Nielsen (K), Jens Munk (DF), Hanne Ringgaard Nielsen (R), Jørgen Lundsgaard (LA), Finn Olsen (L), Bruno Hansen (SF), Arne Ebsen (T) og Jesper Kiel (EL)

Den sydfynske by er det eneste sted, der opfylder kravene til placeringen af en ny afdeling af politiskolen.

Den kommende afdeling af politiskolen skal ligge vest for Storebælt. Indsatsstyrken – som politiskoleeleverne er en del af – skal kunne være i Københavnsområdet i løbet af to timer. Indenfor denne tidsfrist kan man maksimalt nå frem fra Vestfyn. Derfor er buddene på en placering i Jylland ikke realistiske. Især det faktum, at et notat fra Justitsministeriet og Finansministeriet nævner "at en ny politiskole bør have kortest mulig transportafstand til Køben-

Politiet skal have en ny uddannelse. En enig Byregion Fyn foreslår at placere den ny skole i Svendborg.

Foto: Jan Dagø/Polfoto

havn", tilsiger logisk, at kun Fyn kan komme i spil som hjemsted for en ny afdeling af politiskolen. Nogle vil kunne hævde, at andre placeringer på Fyn også er mulige. Korrekt. Men der kommer kun ét bud fra Fyn: Svendborg. Et bud, som alle kommunerne i Byregion Fyn står sammen om.

Når de fynske kommuner bakker op om Svendborg,

skyldes det ikke kun geografi og transportafstande. Svendborg har nemlig alle de nødvendige faciliteter til rådighed for en afdeling af politiskolen. Det gælder både bygninger, udenomsfaciliteter, skydebaner, køreteknisk anlæg, helikopterlandingsplads, motorvejsforbindelser samt en række faglige synergier – for eksempel i form af samarbejde med både Syddansk Universitet (SDU) i Odense og University College Lillebælt (UCL).

Dermed er de saglige begrundelser lagt til rette, når justitsminister Søren Pind og partierne bag politiforliget se-

ner på året skal træffe afgørelsen om placeringen af afdelingen af politiskolen.

At Svendborg og Sydfyn samtidig blev forbigået, da en række statslige arbejdspladser sidste år skulle flyttes væk fra Københavnsområdet, nævnes blot i forbifarten. Her fik Fyn en uforholdsmæssig besked om andelen af de statslige arbejdspladser, og Sydfyn fik slet ingen. For Svendborg ser regnestykket endnu dårligere ud. Svendborg mister inden længe de sidste 125 statslige arbejdspladser på skatteområdet.

Derfor glæder vi os til at byde velkommen til justitsministeren, rigspolitichefen, politiskolens ledelse og alle de danske politielever og politifolk, der skal uddannes og efter- og videreuddannes på den nye afdeling af politiskolen i Svendborg. For Politiskolen 2.0 kan kun ligge i Svendborg. o

"Når de fynske kommuner bakker op om Svendborg, skyldes det ikke kun geografi og transportafstande. Svendborg har nemlig alle de nødvendige faciliteter til rådighed for en afdeling af politiskolen."

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Det er strengt at sku' tie

Hvis ellers der er plads, vælger jeg som regel at sætte mig i stillekupeen på mine daglige togture. Jeg er umiddelbart til salg for ikke at blive involveret i andres sniksnak, og så trækker det lidt, at den nordeuropæiske, tavse tristesse netop i stillekupeerne faktisk kan brydes bare lidt. Her finder man nemlig små hverdagsdramaer med følelsesudsving fra disrespekt, manglende situationsfornemmelse, civilcourage, storsind og humor. Og så alle overvejelserne, om man nu skal blande sig eller ej. At lade være er jo også en måde at blande sig på.

Nu er der først alle dem, der sætter lyttebøffer i ørerne og slet ikke følger med, når der er dramaer under opsejling. Dem om det. Så er der os andre, der udveksler sideblikke med svingende temperament, når andre i kupeen er på vej til eller godt i gang med at overtræde tavshedspåbuddet – velvidende eller åbenlyst totalt uvidende.

Selv at være så fordybet i en god snak, der begyndte på perronen og endte i den del af toget, hvor tale ikke ligefrem er sølv, introducerede mig til de latente spændinger i quiet zone. En medpassager bevægede sig helt hen til os og hviskede alvorligt, at det altså var en stillekupé. Det anede vi ikke – og fandt nogen andre pladser.

I dag er der så – i hvert fald i Arrivas tog – klistermærker med et tyssende logo på hvert sæde samt henstillinger på tv-skærme, så uskyldigt at hævde sin uvidenhed er blevet sværere.

En anden dag var to studerende tydeligvis

"Sådan kan stillekupeernes myldretids-dramaer, der begynder med at handle om retten til køre i tog ganske uforstyrret, blive en kamp om medpassagerernes sympati."

udmærket klar over, hvor de befandt sig, og at andre nok måtte kunne leve med deres ganske lavmælte samtale. En dame fire-fem sæder bagved var ikke enig, rejste sig og skældte voldsomt ud i et toneleje, der ikke just bevarede den kollektive stilhed. De to ungersvende udvekslede sigende blikke om den eksalterede dame, som lod til at reagere udfra sammensparet frustration, og indstillede nu ikke snakken helt. Det ville være for forsmædeligt et nederlag, og de høstede nu skæve smil, mest rettet mod den rethaveriske.

Hvad med dig selv?

Sådan kan stillekupeernes myldretids-dramaer, der begynder med at handle om retten til køre i tog ganske uforstyrret, blive en kamp om medpassagerernes sympati. Forleden nåede en mor og datter i sidste øjeblik at komme med toget, og forpustede og lettede var de ganske højrøstede. Og de blev ved, så flere medpassagerer begyndte at kigge over brillenkanten for at skaffe lidt opbakning til en velplaceret reprimande – som så endelig spruttede ud fra en romanlæsende kvinde.

Det fortrød hun vist, for hendes påpegning af kupeens særlige regel blev i første omgang blot mødt med en forsikring om at ville tale lidt lavere. Og hendes replik om, at stilhed i en stillekupé sådan set ikke kan gradbøjes, blev så mødt af det frimodige svar 'at så må du jo heller ikke selv sige noget!' Det var ikke datter, men mor, der ikke sådan ville lade sig korrekse i al offentlighed, og mens romanlæseren med opadvendte øjne appellerede til alle andre, om man virkelig skulle lade sig 'svine til',

forduftede de to vist, for lidt mere stille blev der.

Dog kun en stund, for så ringede en englænder telefon, og hans ikke speciel lavmælte samtale fik min bekendt til stilfærdigt at lægge en hånd på hans arm og med øjnene signalere op imod logoet med fingeren på læben. Den berøring var åbenbart for stor en overskridelse af den mobilsnakendes privatsfære, for han svarede igen med at ryste armen af sig og fortsætte snakken, til min bekendt så sig i sin gode ret til nu med hævet stemme at bede ham finde et sted i toget, hvor mobilsnak var mere passende.

Engströms morlille

Det gjorde han nu ikke, men ikke mange sekunder efter skratte højtalerstemmen og indskærpede snakke-forbuddet så kort efter intermezzoet, at man kunne have personalet mistænkt for at have overværet det og trykket på play-knappen. Det finder jeg nok aldrig ud af.

Men mine tanker røg tilbage i tiden til den svenske humorist Albert Engström, som har en kostelig tegning med en morlille, der havnede i en skånsk togkupé af den gamle slags med tre pladser over for andre tre. Hendes fem medpassagerer mælede ikke et ord, sammenbidte, fjernede og udeltagende, og den eneste tekst var de ord, der endelig undslap hende: 'Det er strengt at sku' tie'...

Og så kunne man jo overveje, om det var en idé at indføre kupeer til dem, der rigtig gerne vil snakke under overskriften 'Mød nye mennesker'. Og vé den, der forvilder sig derind og så ikke vil snakke!

994

millioner kroner kommer udflytningen af statslige arbejdspladser til at koste frem mod 2021.

Kilde: Ritzau

En kort, en lang. Skolerne kan sagtens håndtere friheden og selv skabe variation, faglig dybde - og kortere dage.

Flere kommuner vil afkorte skoledagen. Den er blevet lidt længere med den seneste reform og har været hyppigt debatteret og udskaet. Først var forældrene glade for den, og eleverne så frem til mere krop, bevægelse og variation i undervisningen, ligesom lektierne kunne være overstået, når skoledagen var ovre. Senere bredte utilfredsheden sig. På flere skoler daler elevernes motivation under de sidste lektioner. Variationen udebliver, og bevægelsen mærker de ikke meget til. Forældrene er heller ikke entydigt begejstret. De små kan ikke nå deres fritidsinteresser, og de store kan ikke nå deres fritidsjob. Og lektierne er heller ikke overstået, når klokken ringer ud.

Et par kommuner forsøgte sig med dispensationsansøgninger. De ville helt af med lektiehjælpen og den understøttende undervisning, hvor lærere og pædagoger skal skabe anderledes undervisningssituationer og skabe nye læringsformer. Skolerne har ikke selv ønsket at blive fritaget, men forvaltningen ville frisætte dem til at skrotte de nye elementer i reformen.

Ansøgningerne blev afvist. Folkeskolereformen blev vedtaget ud fra ønsket om at udvikle folkeskolen til gavn for alle elever. Reformen skal være svaret på nogle af de udfordringer, som skolen før havde vanskeligheder med at håndtere. For mange elever gik ud af folkeskolen uden tilstrækkelige kompetencer i læsning og matematik. De særlig talentfulde elever blev ikke udfordret godt nok, og elever fra ressourcetsvage hjem kom ikke videre til ungdomsuddannelserne. Mange lærere havde svært ved at differentiere undervisningen, så der blev taget højde for elevernes forskellige forudsætninger, potentialer og behov. De nye elementer skal skabe forandringer. Brug af krop og bevægelse i den faglige undervisning styrker elevernes motivation og hukommelse. I den åbne skole og den understøttende undervisning inddrages udendørs og anvendelsesorienteret undervisning med problemstillinger fra elevernes egen hverdag og virkelighed udenfor skolen. Og endelig skal den faglige fordybelse give alle elever mulighed for at arbejde med deres lektier og fordybe sig i faglige udfordringer i løbet af skoledagen med kvalificeret sparring og feedback fra professionelle lærere.

Kortere dage med støtte

Dispenserer man for disse elementer, så vil der ikke være meget skolereform tilbage. Potentialerne i de forandringsskabende elementer er mere betydningsfulde end længden af dagen. Flere timer giver ikke i sig selv bedre dannelse, læring eller trivsel. Det blev allerede diskuteret inden reformen. Følgelig er en længere skoledag heller ikke isoleret set svaret på skolens udfordringer. Det er en kort skoledag i øvrigt heller ikke, men hvis eleverne under de sidste lektioner mister engagement og motivation, så kan en for lang skoledag være kontraproduktiv.

Ministeren vil ikke give kommunerne lov til at sløjfe de nye elementer, men hun har opfordret dem til at bruge de frihedsgrader, som loven giver. Skolerne kan afkorte dagen ved at lade den understøttende undervisning indgå i fagenes undervisning. Fremfor at lade en

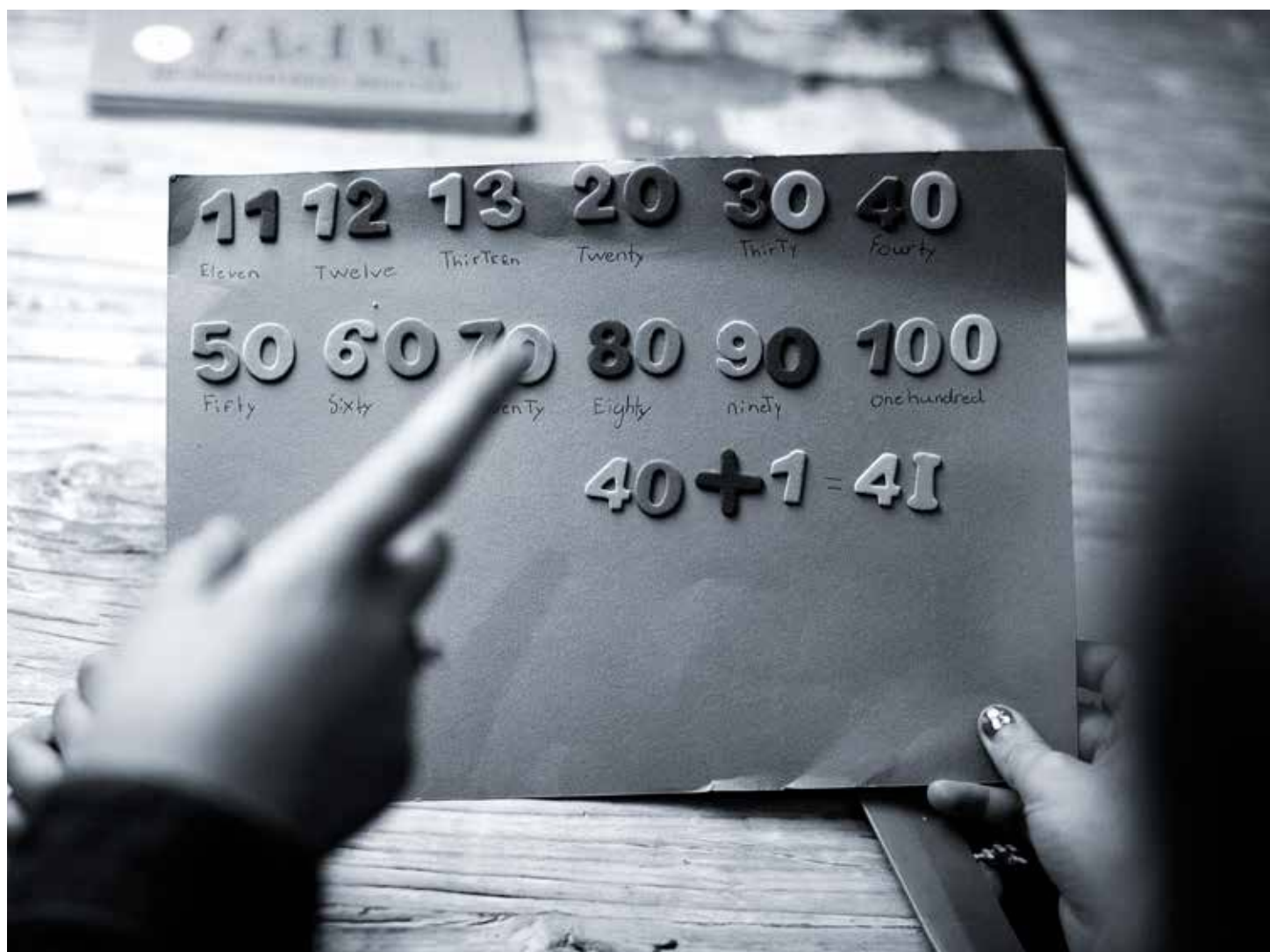

FOTO: POLFOTO

pædagog stå alene med ansvaret for den understøttende undervisning ved dagens to sidste lektioner kan den blive en integreret del af den faglige undervisning i et samarbejde mellem to professionelle voksne. Hvis man afkorter skoledagen på den måde, er det så en tilbagevending af reformen? Ikke hvis man fokuserer på reformens indholdsmæssige intentioner. Måske kan de sågar skærpes og kvalificeres ved at lade to lærere eller en lærer og en pædagog samarbejde om dele af undervisningen.

Undersøgelser af reformens første år viser, at den understøttende undervisning for ofte bliver et løst påhæng til den øvrige skoledag. Pædagogerne står alene med ansvaret og efterspørger derfor kompetencer i undervisning og klasseledelse. Lærerne og pædagogerne har ikke mulighed for at mødes og samarbejde, og derfor oplever eleverne ikke, at der er sammenhæng mellem den understøttende undervisning og det, der ellers er foregået i løbet af dagen. Jeg havde for nylig fornøjelsen af at være i TV2's Go' Morgen Danmark sammen med skolelederen for Risbjergskolen René Sjøholm og Agnes, der er en af skolens elever. Skolen har afkortet skoledagen, og Agnes oplever det som et rigtigt skridt. Før var de sidste lektioner en kamp. Nu er det anderledes ifølge Agnes, fordi to lærere i engelskundervisningen giver mere faglig dybde og flere udfordringer. René Sjøholm vil fastholde reformens grundelementer, men arbejde med dem indenfor en kortere

"Flere timer giver ikke i sig selv bedre dannelse, læring eller trivsel. Det blev allerede diskuteret inden reformen. Følgelig er en længere skoledag heller ikke isoleret set svaret på skolens udfordringer. Det er en kort skoledag i øvrigt heller ikke, men hvis eleverne under de sidste lektioner mister engagement og motivation, så kan en for lang skoledag være kontraproduktiv."

dag. Nøgetrøst fastslår han, at det er for tidligt at vurdere, om det er den absolut eneste rigtige vej, men skolen vil løbende vurdere, om det forholder sig sådan.

Tid til forberedelse

Risbjergskolen er et blandt mange eksempler på skoler, der sagtens kan håndtere frihed. Med reformen vil man flytte ledelsen tættest muligt på eleverne, og det giver god mening, at skolens ledelse og professionelle kan afgøre, hvor lang dagen skal være, hvis de dermed kan arbejde bedre og mere kvalificeret med de forandringer, som understøttende undervisning kan medføre.

Hvis to lærere eller en lærer og pædagog skal samarbejde om undervisning og afklare deres roller i forhold til eleverne, så kræver det dog, at de kan mødes for at planlægge og efterbe-

handle undervisningen. Det mangler generelt på skolerne. Lærere og pædagoger mangler sammenhængende tid. Hvis kvaliteten i timerne er mere afgørende end mængden, så betyder det, at de professionelle skal have tid til forberedelse og efterbehandling af undervisningen. Individuelt eller sammen. Isoleret set er de væsentligste faktorer for eleverne dannelse, læring og trivsel, og derfor skal de have gode rammer for deres undervisning. Lykkes det, så kan man arbejde med varieret og fagligt fordybende undervisning på en kortere skoledag i et samarbejde mellem lærere og pædagoger. Risbjergskolen kan måske vise vejen.

Andreas Rasch-Christensen

Forskningschef på VIA University College

Send kalender- og navnestof til os

Skriv til os, hvis karriereskift eller arrangement skal nævnes her på siderne. Send gerne også et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

”Dette er en vigtig prioritering. Hvis det så koster en milliard, så må man tage det med.”
Finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) om udflytning af statslige arbejdspladser til Ritzau.

29. FEBRUAR

Møde i KL's Løn- og Personaleudvalg

1. MARTS

Tilmeldingsfrist til KL's seminar om arbejdsskader og kommunernes arbejdsgiverforpligtelser i den forbindelse

1. MARTS

Møde i KL's Social- og Sundhedsudvalg

1. MARTS

KL's Beskæftigelsestræf 2016

Årets Beskæftigelsestræf tager afsæt i temaet Sundhed i beskæftigelsesindsatsen og sætter fokus på, hvordan der skabes en bedre sammenhæng mellem beskæftigelsesindsatsen og indsatsen i sundhedsvæsenet. Beskæftigelsestræf vil blandt andet sætte fokus på følgende:

- Den aktuelle situation på arbejdsmarkedet - barrierer og muligheder
- Samarbejdet mellem kommunerne og sundhedsvæsenet
- Hvordan bliver flere med psykiske lidelser og depression en del af arbejdsmarkedet?
- Sundhed i integrationsindsatsen
- Hvordan sikrer vi læring til unge med særlige udfordringer?

Det valgte tema tager afsæt i den store gruppe af borgere udenfor arbejdsmarkedet, hvoraf mange har sygdomme eller lidelser, som udgør en særlig barriere for at genindtræde på arbejdsmarkedet. Det gælder både ledige på arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp og borgere i ressourceforløb eller på sygedagpenge.

Tilmeldingsfrist: 25. februar
Comwell Kolding, Skovbrynet 1, 6000 Kolding, Danmark

1. MARTS

Åbent samråd med beskæftigelsesministeren

Åbent samråd med beskæftigelsesministeren om boligsituationen og retssikkerheden som følge af lovforslaget, jævnfør L 113 - samrådsspørgsmål C og D.
Værelse 1-133 på Christiansborg

1. MARTS

Udvidet spørgetime med statsministeren

1. MARTS

Åbent Samråd med uddannelses- og forskningsminister Esben Lunde Larsen

Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg har kaldt uddannelses- og forskningsminister Esben Lunde Larsen (V) i åbent samråd om, hvordan ministeren vil sikre den fremtidige forskning og uddannelse, når blandt andet universiteterne har meldt store fyringsrunder ud. Udvalget har også kaldt ministeren i samråd for at høre, hvilke udfordringer for blant andet den sociale mobilitet det kan medføre, at universiteterne får mulighed for at indføre faste karakterkrav i kvote 1. Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF) og Eva Flyvholm (EL).
Tilmelding nødvendig

2. MARTS

Møde i KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg

2. MARTS

Møde i KL's Teknik- og Miljøudvalg

3. MARTS

Møde i KL's formandskab

3. MARTS

Åbent samråd om USA's brug af dansk luftrum

Åbent samråd med justitsminister Søren Pind og transport- og bygningsminister Hans Christian Schmidt om USA's brug af dansk luftrum i forbindelse med en eventuel pågribelse af Edward Snowden. Samrådsspørgsmålene AC-AH er stillet efter

3. MARTS

Åbent samråd om et angreb på Dansk Folkeparti gennem serien 1864

Kulturudvalget har kaldt kulturminister Bertel Haarder (V) i åbent samråd om et angreb på Dansk Folkeparti gennem en serie som 1864. Udvalget har blandt andet bedt ministeren redegøre for, hvilke følger det skal have for Danmarks Radio, at ansatte bruger licens- og skattepenge til at forgribe sig på filmkunsten og angribe Dansk Folkeparti gennem en serie som 1864, og hvad ministerens holdning til Ingolf Gabolds udtalelser til Politiken den 3. februar 2016 er? Samrådsspørgsmål M er stillet efter ønske fra Alex Ahrendtsen (DF). Værelse S-092 på Christiansborg

Ingolf Gabold, tidligere dramachef hos DR, har udtalt, at serien '1864' var et bevidst angreb på Dansk Folkeparti.
Foto: Ditte Valente/Polfoto

ønske fra Josephine Fock (ALT) og Lisbeth Bech Poulsen (SF). Lokale S-092 på Christiansborg

3. MARTS

Åbent samråd i Skatteudvalget om svindel med moms og punktafgifter

Udvalget har bedt ministeren redegøre for sine politiske ønsker for indsatsområdet i SKAT samt uddybe, hvilke konkrete initiativer ministeren vil tage for at begrænse momssvindel som afdækket i blandt andet DR's dokumentarserie ”Sådan svindles Danmark”. Samrådsspørgsmål O er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S). Lokale 2-080 på Christiansborg

3. MARTS

Gratis gå hjem-møde: Innovation i praksis

COK inviterer til gratis gå hjem-møde om innovation i praksis den 3. marts i København. Med udgangspunkt i COKs nye bog 'Innovation i praksis - fem personlige fortællinger' får du inspiration til, hvordan du kan gribe det spændende - men også komplekse - arbejde med innovation an. Kom til gratis gå hjem-møde og hør, hvordan en række kommunale og regionale praktikere har arbejdet med innovation. Mød forfatterne bag bogen og hør om det sjove, svære og udfordrende arbejde med at udtænke og indføre innovative løsninger. Du får en introduktion til bogens indhold og de overvejelser, forfatterne har gjort sig om bogen. Derudover vil du høre historier fra nogle af bogens portrætpersoner, inden vi byder på et glas bobler med tilhørende networking.
Suffragetten, Rosengården 12, 1174 København K

4. MARTS

Møde i KL's Børne- og Kulturudvalg

7. MARTS

KL-seminar om arbejdsskader og kommunernes arbejdsgiverforpligtelser i den forbindelse

Bliv opdateret på nogle af tidens mest debatterede emner indenfor arbejdsskader, når KL og IUNO inviterer til seminar i Aalborg, Herning, Fredericia og København. På seminarerne fokuserer vi på, hvordan kommunerne bør håndtere sager om psykisk arbejdsmiljø, vold på arbejdspladsen samt arbejdsskader og forskelsbehandling.
Tilmeldingsfrist: 1. marts
Aalborg

8. MARTS

KL-seminar om arbejdsskader og kommunernes arbejdsgiverforpligtelser i den forbindelse

Bliv opdateret på nogle af tidens mest debatterede emner indenfor arbejdsskader, når KL og IUNO inviterer til seminar i Aalborg, Herning, Fredericia og København. På seminarerne fokuserer vi på, hvordan kommunerne bør håndtere sager om psykisk arbejdsmiljø, vold på arbejdspladsen samt arbejdsskader og forskelsbehandling.
Tilmeldingsfrist: 1. marts
Herning

9. MARTS

KL-seminar om arbejdsskader og kommunernes arbejdsgiverforpligtelser i den forbindelse

Bliv opdateret på nogle af tidens mest debatterede emner indenfor arbejdsskader, når KL og IUNO inviterer til seminar i Aalborg, Herning, Fredericia og København. På seminarerne fokuserer vi på, hvordan kommunerne bør håndtere sager om psykisk arbejdsmiljø, vold på arbejdspladsen samt arbejdsskader og forskelsbehandling.
Tilmeldingsfrist: 1. marts
Fredericia

10. MARTS

Kommunalpolitisk Topmøde

Delegeretmødet er KL's højeste myndighed. Fra og med 2008 afholdes delegeretmødet som en del af Kommunalpolitisk Topmøde. Der afholdes delegeretmøde én gang om året. Delegeretmødets formelle dagsorden indgår som en del af Kommunalpolitisk Topmøde. Delegeretmøder finder sted efter de rammer og regler, der er fastlagt i KL's love. Ordinære delegeretmøder er offentlige i henhold til lovenes § 5, stk. 8. Hvis praktiske grunde gør det nødvendigt, kan bestyrelsen dog sætte grænser for antallet af deltagere ud over de stemmeberettigede delegerede. Efter hvert kommunevalg - dvs. hvert 4. år - er delegeretmødet også et "valgdelegeretmøde." Her skal de delegerede bl.a. vælge ny bestyrelse for KL jf. § 6 stk. 2.
Aalborg Kongres & Kultur Center, Europa Pl. 4, 9000 Aalborg

2.218

personer har søgt asyl i Danmark siden 4. januar, hvilket i gennemsnit er knap 317 personer per uge mod omkring 143 i samme periode sidste år, hvilket også var historisk højt. Kilde: Ritzau

Kommuner

FREDERIKSSUND

Politiker forlader byråd efter spiritusdom

Det socialdemokratiske byrådsmedlem **Lars Jepsen-Sølvhøj** har forladt Frederikssund Byråd, efter at Valgbarhedsnævnet har erklæret ham for ikke valgbar på grund af en dom, han fik for spritkørsel i efteråret 2015. Det fortæller den 43-årige politiker af egen drift til Frederiksborg Amts Avis. Ifølge S-politikeren fik han frakendt sit kørekort i tre år og en bøde på 38.000 kroner, idet han blev standset i bil af politiet med en promise på 1,5. Socialdemokraterne skal nu finde en afløser for Lars Jepsen-Sølvhøj, der fik 291 stemmer ved kommunalvalget i 2013. Partiets 1. suppleant ved KV13 er Carsten Cederholm, der har været stedfortræder under Tina Tving Staunings studieorlov i foråret 2015 og senest under Kim Rockhills orlov frem til 1. marts.

SKANDERBORG

S rokerer på posterne i byråd

Der sker ændringer i opgaverne for de socialdemokratiske medlemmer af byrådet i Skanderborg. **Karen Schack Lindemann** overtager således en af pladserne i Kultur- og Sundhedsudvalget i stedet for Henrik Müller, der træder ud af udvalget. Det skriver Århus Stiftstidende. Henrik Müller fortsætter som almindeligt medlem af byrådet og som kommunalt udpeget formand for Skanderborg Forsyningsvirksomhed A/S. Karen Schack Lindemann vil ligeledes fortsat være medlem af Miljø- og Planudvalget.

VEJLE

Ny havneformand kender til virksomhedsproblemer

Efter at Dansk Folkepartis bestyrelsesformand for Vejle Havn har forladt skuden på grund af samarbejdsvanskeligheder med næstformanden, stiller partiet nu med en ny formand, der har en særlig ekspertise på det felt: **Thor-kild Højvig**, som tilbage i 2009 forlod jobbet som virksomhedschef i Indre Mission netop på grund af samarbejdsvanskeligheder. Med på cv'et har han tillige en direktørpost i det private jobfirma Jobdk, og efter en periode som efterløner har han været direktør på deltid for produktionsvirksomheden UB-let i Vejle, skriver Vejle Amts Folkeblad. Selv siger han, at han har erfaring med at gå ind i virksom-

Tidligere minister for by, bolig og landdistrikter og minister for nordisk samarbejde **Carsten Hansen** går efter en plads i Odense Byråd.

Foto: Philip Davali/Polfoto

ODENSE

Eks-MF Carsten Hansen vil i byrådet

Politik er ikke sådan at give slip på, og selv om tidligere folketingsmedlem og minister **Carsten Hansen** (S) bebudede sit farvel til landspolitik, da han ikke lykkedes med at blive genvalgt ved FV15, så bliver det ikke et farvel til al politik, hvis det står til ham selv. Carsten Hansen går efter at få en plads i Odense Byråd ved KV17, fortæller flere fynske medier, men han går ikke efter den odenseanske borgmesterpost, som Anker

Boye forlader. I stedet ser han sig selv som repræsentant for erfaringen i det miks af erfaring og fornyelse, som et generations-skifte på borgmesterposten skal bygge på. Carsten Hansens erfaring omfatter 17 år som folketingsmedlem, siden han blev valgt første gang ved FV98. Han støtter rådmand Peter Rahbæk Juel som ny socialdemokratisk borgmester i Odense.

heder, der har problemer, og få vendt udviklingen. Thor-kild Højvig har ifølge den afgående havnebestyrelsesformand Folmer Kristensen været medlem af Dansk Folkeparti de seneste to-tre år og har selv tilbudt sig til posten, ligesom i øvrigt flere andre DF-medlemmer har gjort. Ifølge konstitueringsaftalen for Vejle Byråd skal posten som formand for havnens bestyrelse besættes af Dansk Folkeparti.

KØGE

To nye byrådsmedlemmer for Venstre

Venstre i Køge Byråd får to nye medlemmer på dagens byrådsmøde: **Lars Have Christensen** indtræder i stedet for Lis Hesselberg, der døde for nylig, og **Frank Hyldal Christensen** indtræder i stedet for Palle Svendsen, der har ønsket at udtræde per 29. februar. Palle Svendsen var indtil for et års tid siden Venstres bud på borgmesterposten, men han trak sig og meddelte samtidig, at han ikke ville genopstille til KV17.

Samtidig besluttede han, hvilket han dog har holdt for sig selv indtil nu, at han ville udtræde af byrådet i utide med henvisning til, at han fylder 60 år til september. I sin begrundelse overfor byrådet beskriver han sin udtræden som 'en afslutning på det generationsskifte, der er sket i Venstre', men anfører også, at hans virksomhed lægger beslag på en voksende andel af hans tid. I modsætning til førstnævnte er sidstnævnte begrundelse gyldig grund til at udtræde.

HØRSHOLM

Konservativ springer til LA

Byrådsmedlem **Anders Vestergaard** forlader den konservative byrådsgruppe i Hørsholm for at slutte sig til Liberal Alliance. Dermed fordobler LA sit mandattal, mens K er tilbage på det antal, partiet fik valgt ved KV13. Anders Vestergaard blev valgt til Hørsholm Byråd ved KV13 og har været medlem af De Konservative siden 1980, men oplever nu, at han 'i stigende grad bliver politisk

udfordret såvel nationalt som lokalt' på grundlæggende værdier. Han peger blandt andet på offentlighedsloven, udligningsordningen og strategien ved FV15 som anstødssten. Han beholder sine to udvalgsposter, men danner fremover gruppe sammen med LA's Troels Moe. De Konservative er tilbage på otte mandater efter halvan-det år med et ekstra mandat, idet Esben Dyekjær i sommeren 2014 kom til fra Venstre.

HELSINGØR

S-politiker forlader byråd

Det socialdemokratiske medlem af Helsingør byråd og tidligere folketingskandidat i Helsingørskredsen, **Thomas Horn**, har søgt om at træde ud af byrådet, skriver Frederiksborg Amts Avis. Per Christensen, der tidligere har siddet i byrådet, afløser ham, oplyser gruppeformand Henrik Møller til dknyt.

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

I selvrosens navn: Eco og Facebook-debatten

I forrige uge døde en af det 20. århundredes største tænkere, multitalentet og renaissancemanden Umberto Eco. Min gode redaktør, Benjamin Holst, spurgte mig i den anledning, om ikke det lige var noget for mig at flette en slags afsked ind i ugens klumme. Og jo, Benjamin, jeg mener faktisk det er en rigtig god idé at dedikere en hel klumme til Eco. Men vi bør ikke tage afsked med ham. Eco bør smækkes lige i de flade pander, der sidder på det hylekor af avisredaktører, filosoffer, politikere og pseudeintellektuelle, der jamrer over tidens nye medier. Ofte er det jo allerede sådan, at når en stor skabende personlighed går bort, så vækkes deres værker til live og aktualiseres med fornyet styrke eller måske endda med en styrke, der er større end hidtil. Og sidstnævnte vil være helt på sin plads i forhold til den debat om Facebook, som for tiden udfolder sig i mange medier, blandt andet her i organet, på dknyt og i den seneste udgave af DRs Debatten.

Eller debat er måske så meget sagt. Der er snarere tale om en tendens hen imod dannelsen af et stort, hylende selvrosende kor, der fra et moralsk ophøjet sted, hvor man ofte føler sig for gode til at drage sine egne direkte erfaringer med Facebook paradoksalt nok har celerer bedrevendende imod typisk yngre brugere, der har masser af direkte erfaring og direkte forståelse og som forsøger at få et ord indført i selvrosernes lange prædikener.

Facebook ses blandt andet som et problem i forhold til politik og samfundsdeltagelse. Og ja, Facebook er en forretning. Ja, Facebook udøver censur. Og ja, den information brugeren får, har Facebook sorteret i. Og nej, Facebook viser ikke brugeren virkeligheden, som den er. Og jo, der er rigtig mange som kommer til orde nu, som hverken er ret kløgtige eller ret behagelig at lytte på. Og nej, Facebook er ikke det samme som det "analoge" rum. Og jo, der er en tendens til, at debattører hidser sig mere op på Facebook.

Semiologisk guerillakrig

Men rigtig meget af det som det selvrosende kor kritiserer Facebook for (for eksempel, at mediet er en forretning, at det filtrerer information, at det udøver censur, at det ikke viser virkeligheden som den er) er langt fra nye problemer. De har været almenkyldige i århundreder. Man kan endda gå så langt som til at sige, at disse ting er en del af definitionen af et medie. Og alt andet lige, på trods af alle Facebooks fejl, på trods af den udspekulerede udnyttelse af mediet til markedsføring, på trods af al det lort, der sejler rundt på Facebook, på trods af uendelige mængder af irriterende ferie billeder og duck faces, så har Facebook vist

Den italienske professor, forfatter, filosof og samfundsdebattør, Umberto Eco, var mest kendt for romanen I Rosens Navn, en såkaldt semiologisk detektivroman, der udspiller sig i et munkekloster i middelalderen. Romanen indeholder elementer af både litteraturkritik, bibelanalyse og sprogforskning og blev - ifølge Eco selv, mod hensigten - med sine enorme salgstal en del af den massekommunikation, som han kritiserede flittigt gennem hele sin karriere som forfatter og akademiker. Umberto Eco døde den 19. februar.

Foto: Daniel Dal Zennaro / ANSA / POLFOTO)

muligheder, som intet tidligere medie har rummet og som ingen "analog" politisk platform eller anden platform for samfundsdeltagelse har kunnet tilbyde: En hvilken som helst borger kan på et hvilket som helst tidspunkt med sin egen sprogbrug henvende sig til en person i et magtembete i en hvilken som helst henseende. Det er i hvert fald, hvad mediets "arkitektur" muliggør. Og det er også, hvad der er sket utallige gange.

Og denne mulighed er intet mindre end en væd drøm, hvis man ønsker, at medier skal

kunne muliggøre, at et samfunds kommunikation ikke kun er styret af få personer i traditionelle magtpositioner og at det perspektiv som lægges på verden i medierne ikke kun er styret af de samme udgivere, skribenter og andre magtpersoner. Og det er præcis hvad Umberto Eco og en hel generation af andre kritiske tænkere (blandt andet fra den såkaldte "Frankfurt-skole") udfoldede tanker om op igennem det 20. århundrede. Den passive sofa-grøntsag, der lå med avisen, ved radioen eller foran TV'et skulle transformeres fra at være passiv svamp, der ukritisk absorberede reklamernes budskaber og tidens dominerende ideologi. Den (grøntsagen) skulle ifølge Eco udrustes til "semiologisk guerillakrig", en kamp hvor kritisk fortolkning er våbnet i stedet for krudt og kugler, en kamp hvor hvert individ, hver sofa-grøntsag gives et yderst effektivt våben i hånden i form af en evne til eller hjælp til at se alt, hvad medierne smider i hovedet på én i et kritisk lys og ud fra ens eget levede liv og ikke de levede liv eller de normer og ideologier og den sprogbrug, som medierne fremstiller og anvender.

Og lige præcis den krigsform sætter Facebook i scene. Og det er på godt og ondt. Og det kan kun være på godt og ondt, fordi det afspejler alle de kritiske perspektiver fra alle de former for levede liv, som guerillakrigen slipper løs. Og det medfører, at politikere konfronteres med formuleringer og perspektiver,

som ligger langt fra politisk sprogbrug og gængse politiske krav til dialog. Det betyder blandt andet, at borgmestre—som dknyt har berettiget—og alle andre politikere må lægge øjne til kritik og udgydelser i et sprog, der chokerer dem og som synes dem uden for al fornuft. Men det er jo netop pointen. Når en politiker svines til på et socialt medie skyldes det ikke nødvendigvis kun, at mediets henvendelsesform fordrer mere aggressiv fremturen eller at forfatteren bag beskeden er et ubegavet individ. De aggressive udmeldinger kan slet og ret være andre levede perspektiver på verden—frustration, afmagt, mistillid—som leveres direkte til politikerens uden forvrængning i pænt, nedtonet debatsprog. Sidstnævnte er et af politikerens vigtigste magtredskaber. Det tager brodden af alternative perspektiver. Det hæver politikerens over uvorne kritikere. Og kravet om den form for pænhed og orden, som politikerens kræver og som understøtter politikerens magtposition, bruger mange politikere så nu til at udøve censur på deres sider eller lukke profiler og sende os direkte tilbage til ensvejskommunikationens totalitære forhold. De slutter sig til det selvrosende kor, som hæver sig over pøblens forummende, digitale cirkusplads. Og sammen med det selvrosende kor manifesterer de sig selv som autoriteter ud i deres gebet ved at kritisere og advare imod Facebook, ved at dosere til de blinde.

Vores egen kode

Men de blinde er i denne sammenhæng det selvrosende kor. Der er givetvis meget ved Facebook, som Eco ikke havde brudt sig om. Men mediets sande effekt afdækkes ikke på nogen som helst måde med de analytiske redskaber, som det selvrosende kor bringer på banen. Deres analytiske redskaber er en blanded pose af normative begreber, som er skabt af en tid, der er fuldstændigt uden erfaring og perspektiv til at forstå Facebook. Et par eksempler: At sammenligne Facebook med "analog" samtale som filosofen Vincent Hendricks for nylig gjorde i DRs debatten er som at fremføre, at man ikke kan røre ved skuespillerne i en film. Det siger ikke en hat om, hvad filmen er for et medie og overser fuldstændigt det faktum, at filmens effekt blandt andet netop ligger i, at man ikke kan røre ved skuespillerne. Facebook er ikke "analog", nej—det er meget mere end det, meget mere end Hendricks har fantasi til at forestille sig, fordi han ikke kan få øje på mediet og derfor kun trivielt kan pege på, hvad det ikke er. Eller tag Knud Romers råben op om tabet af ejerskab af information på Facebook i samme debatprogram. Jamen, Knud, er der noget, der er ligegyldigt i den social-digitale økologi, så er det ejerskab af information. Ejerskab af information går direkte imod de sociale mediers flydende form. Det sociale ved de sociale medier består i en konstant flod af information.

Nærværende klumme kan naturligvis ikke være mere end et forsimplet ekko af Eco, og i øvrigt af andre af hans samtidige tænkere. Men hvis vi skal gøre os håb om bare at begynde at forstå, hvad medier som Facebook virkelig er og gør, så er vi, som Eco fremførte, nødt til at få øje på vores egen "kode" til at forstå nye fænomener med og vi er nødt til at sikre os, at denne kode ikke trækker os rundt i vildfarelser, fordi mediet vi prøver at forstå, selv udlægger en helt ny kode. Ellers ender vi som en flok forvildede og angste middelaldermunke, der tror de kan afskaffe en ny verdensorden ved at brænde bøger. ●

"Hvis vi skal gøre os håb om bare at begynde at forstå, hvad medier som Facebook virkelig er og gør, så er vi, som Eco fremførte, nødt til at få øje på vores egen "kode" til at forstå nye fænomener med og vi er nødt til at sikre os, at denne kode ikke trækker os rundt i vildfarelser, fordi mediet vi prøver at forstå, selv udlægger en helt ny kode." Ellers ender vi som en flok forvildede og angste middelaldermunke, der tror de kan afskaffe en ny verdensorden ved at brænde bøger."

